

vita, imperitissimo antiquario tribui omnia velit. Sed enim, si bene Valastridum novimus, multo est ille pluris faciens, quam ut possit hujus consarcinatori operis comparari : neque vero credibile est, tam a bono scriptore potuisse ob libraria menda dignitatis decedere. Præterea nec videmus, ex quo veterum testimonio eam ille conjecturam fecerit ; nihil enim ejusmodi Vatafrido tribuunt, qui de ejus scriptis agunt, Siegbertus, Anonymus Melicensis, Trithenius, Miræus, atque alii. Sed quisquis ille auctor fuerit, Martianus certe minus fuisset male de re litteraria meritus, si ab illo evulgando prorsus abstinuisset : quod enim omne genus mendis, quorum parvo negotio tolli pars magna poterat, horrentem exaggeratumque edidit, ut tertio quoque versu interceptus sensus mancusque esset ; chartas, ut ne quid plus dicam, turpi oscitatione male perdidit. Nos quando integrum amplius non erat librum prætermittere, pene innumera, quantum absque codicum mss. suffragio licuit, emendavimus, aut, qui essent emendanda, in notis ostendimus.

EXPOSITIO QUATUOR EVANGELIORUM.

De brevi Proverbio edita.

PROLOGUS.

Primum quærendum est omnium librorum temporis, locus, persona : et quare non de duodecim Evangelia recipientur nisi quatuor : quia totus mundus ex quatuor elementis est, id est, cœlo, terra, igne, aqua. Per cœlum Joannes ostenditur : quia sicut cœlum superat, ita et Joannes, qui dixit : *In principio erat Verbum* (Joan. 1, 1). Per Matthæum terra, qui dixit : *Liber generationis Iesu Christi* (Matth. 1, 1). Per Lucum ignis, qui dixit : *Nonne cor iam ardens erat in nobis* (Luc. xxiv, 52) ? Per Marcum aqua, qui dixit : *Vox clamantis in deserto* (Marc. 1, 3). Id est, quatuor flumina de uno fonte quatuor evangelistas significat¹, id est, Christum. Fison, *insufflacio*, significat Joannem ; Geoh, *velocitas*, significat Matthæum ; Tigris, *felicitas*, significat Marcum ; Euphrates, *fertilitas*, significat Lucam. Irrigant mundum, id est, Ecclesiam, et significant quatuor virtutes, id est, prudentiam, temperantiam, fortitudinem, et justitiam ; et sicut paradisum irrigant quatuor flumina, sic et cor nostrum habet quatuor virtutes. Et homo ex quatuor elementis consistit ; ex aere, igne, et aqua, et terra. Ex aere, *flatus* : igne, *sanguis* ; aqua, *flamma*, terra, *corpus*. Per caput cœlum, ubi sunt duo luminaria ; pectus, aer ; ventre, aquam ; pedes, terram. Item, Ailam a quatuor stellis nomen accepit, quod est *artis*², *dosis*, *anatholis*, *mesimbrio*, vel quatuor significant evangelistas. Et sicut de Adam omnis homo nascitur : ita per quatuor evangelistas ad fidem veniunt. Item arca Noe quadrata le-

Agitur ex lignis facta longitudine ccc cubitorum, et latitudo l, altitudo xxx, et uno cubito consummata, significat Ecclesiam : per quatuor evangelistas longitudine spes vitæ æternæ, latitudo charitas, altitudo fides Trinitatis, unum cubitum unum Domini num colere. Bitumina intus et foris, charitatem Dei et proximi significant. Item arca testamenti, ubi erant duæ tabulæ et virga Aaron, quatuor circulis aureis portabatur ; et vectes ex auro cooperati, quatuor evangelistas significant ; arca Ecclesiam, vectes doctores. Sicut illi circumdati erant ab annulis, in sacerdotes de veteri et novo Testamento docti. Quatuor evangelistæ portant Ecclesiam ab heresi defendendo. Per virgam crux ostenditur : et sicut quadratum lignum in qua parte versus fuerit, firmum stat, ita homo ex quatuor evangelistis eductus contra heresim, et tribulationem firmus fiat. Item Matthæus *donatus* ; Marcus *donum excelsum* ; Lucas *consurgens* ; Joannes *gratia Domini*. Item rota in rota, spiritus in rota prædicatio Evangelii in mundo gyrans ; Spiritus in rota Spiritus sanctus in Evangelio. Item vas linteum, et super ipsum quatuor lineæ quatuor evangelistas significant : hæc sunt, munda et immunda, *Judæi* et *gentes*. Item quatuor animalia habent oculos ante et retro clamantia, *Sanctus*, quatuor evangelistæ sunt. Item supplantavit Jacob fratrem suum, primum per benedictionem, secundo per lenteum, tertio per benedictionem ; *Eau diabolum* significat, Jacob Christum, qui ipsum ter

B
non stellarum, ut auctor vocat, sed quatuor plagarum mundi sunt nomina : quorum prioribus litteris Adami nomen significari, etiam apud S. August. tractat. X in Joan., et tractatu de montibus Sina et Sion ad calcem S. Cypriani, Amalarum quoque Fortunatum l. 1, c. 7, de Eccl. Offic. siquæ alios tradidit est. Sed et Sibyll. Oracula lib. II Adamum vocant

¹ Videtur hinc excidisse locus, quem falludit ex Gen. cap. 1 : *Et fluvius egrediebatur de loco volupatis ad irrigandum paradisum, qui inde dividetur in quatuor capita.* Proinde erit et in sequentibus restituendus locus ad hunc sere modum, quatuor evangelistas significant : *Fluvius fontem significat, id est, Christum*, et conier Druthumari Expositio-
² Legendum *artos*, *dysis*, *anatole*, *mesembria*, Græce ἄρκτος, δύσις, ἀνατολή, μεσημβρία. Quæ

... τοῦνομα πληρώσαντα
Ἀνατολήν τε δύσιν τε μεσημβρίαν τε καὶ μέρχεται.
Digitized by Google

vicit et supplavit : ita et nos debemus supplantare fratrem nostrum diabolum, treis vicibus, in cogitatione, in verbo, et in opere. Ideo frater noster est, quia Deus ipsum creavit, qui et nos, unum patrem habemus Deum, et bonum illum creavit, sed per suum vitium superbiendo se privavit. Quatuor evangeliste significant, Matthæus faciem hominis, Lucas vituli, Marcus leonis, Joannes aquilæ ; Dominus Jesus Christus totum implevit, homo nascendo, vitulus immolando, leo surgendo, aquila ascendendo. Rota in rota, lege in legem, vetus in novum. Cur quatuor evangelistæ non per quatuor apostolos scribuntur, nisi per duos discipulos, et duos apostolos, quia filii Jacob de duabus liberis, et duabus ancillis nati sunt. Matthæus mel, Marcus lac, Lucas oleum, Joannes vinum.

IN EVANGELIUM SECUNDUM MATTHÆUM.

(Cap. I. — Vers. 1). « Liber generationis Jesu Christi filii David filii Abrahæ. » Ideo duos patres nominat, quia de David dicitur : *De fructu ventris tui ponam super sedem meam* (*Psalm. cxxxii, 11*). De Abraham dicitur : *In semine tuo benedicentur omnes gentes* (*Gen. xxii, 18*). Ideo David ante Abraham scribitur, quia propinquior est Christo de libro stirpe nascendo.

(Vers. 16). « Jacob genuit Joseph, » secundum creationem dixit : Lucas secundum legem dixit, ut filius Heli esset. Ideo mulieres in genealogia Christi sunt, quia ipsæ ad vitam æternam veniunt ut viri : et ideo peccatores in genealogia Christi nominantur, quia ipse dixit : *Non veni vocare justos, sed peccatores* (*Math. ix, 13*). Lucas de Christo ab Adam dicens, ostendit quod per Christi genus Adæ solvit a peccato, sive quod de Christo exeunt, qui revertuntur ad Patrem. Figura XLII virorum in genealogia Christi, hoc est, XLII mansiones filii Israel ab Aegypto, usque ad terram repromissionis, id est, de mundo ad cœlum : quod significat per ternæ genera ad Christum, per fidem, spem, et charitatem. Quid per XIV, nisi per X verba legis, et per quatuor virtutes : prima prudentia, servire Deo, non idolis : secunda temperantia, non concupiscere : tertia justitia, non adulterare : quarta fortitudo, dimittere, non occidere. Per quatuor fuit perditio mundi, per virum, per mulierem, per lignum, per serpentem, et per quatuor restauratur, per Christum, per Mariam, per crucem, per virum Joseph. Serpens qui fuit in Israel Christum significavit : ipsa de aere facta cum quatuor rotis rotundis : qui eam videbant sanabantur. Et elevavit illum in caput virgæ, ut toti videreat eam, et suggesterent animalia deserti, præ timore rotarum, et

¹ Addiderat, ut per credere est. Antiquarius ad marginem, *deletum est verbum unum, forte vero ematum* : quæ verba postmodum intrusa in textum, Martianæus retinuit, satisque habunt parenthesis includere. Nos ejusmodi alia haud pauca inferius

A sic unusquisque sanatus est, si inspicerit Christum in caput virgæ, id est, in cruce. Quatuor rote, quatuor evangelistas significant : sic fugit diabolus Evangelium, quando sonat in cœlum.

(Vers. 18.) *Christi autem generatio sic erat.* Id est, secundum carnem, dixerunt. Ideo Christi dicitur, ut ab ipso derivatio vocabulo Christiani rocentur : per etymologiam iterum Christus, id est, *unctus*, quia per ipsum post lavacrum chrismæ unctionem percepimus. Sic erat per æternitatem. Sonat Maria, *stella maris* ; quia stella dulcis est, mare amarum est¹ ; sic Maria, in mari mundi sunt inter peccatores velut stella maris : quia ut mors est, stella viros ad portum adducit, si sequantur illam : sic Maria in mundo ubi natus est Christus, B qui omnes ad vitam dicit, si sequantur illum. *Desponsata mater ejus*, id est, pro quatuor causis, ut non lapidaretur ut adultera, et ut in fugam haberet solatium, et genealogia Christi per Joseph, ut partus celaretur diabolo. *Antequam convenienter*, id est, antequam fuissent in qua habitatione² : inventa est ab Joseph in utero : non in vulva, ut mulier, sed ut virgo, *habens de Spiritu sancto*, id est, factus ex Spiritu Spiritus, sicut ipse facit polum super lignum, et Evanđeliū de osse Adæ.

(Vers. 19-24.) *Joseph autem vir ejus*; ideo vir ejus dicitur, et ideo justus, ne alii humanitatis conjunctionem suspicaverint. « Noluit eam traducere ; » id est, in judicio, ne legem transisset : quia sciebat virginem, ut diabolum partus ejus lateret. *Hæc autem eo cogitante*, id est, dimittere, an tenere cogitabat. *Hæc prophætia impletur, Adjutor in opportunitatibus, in tribulatione* (*Psalm. ix, 10*). *Angelus Domini in somnis dixit*. Non in somno, quia sapientius illi angelus in somnis venit. Non semel, quia mysterium Dei non potest cognoscere semel : *Joseph fili David*, id est, prophætia impleta in Joseph per David, *De fructu ventris tui* (*Psalm. cxxxii, 11*), etc. *Noli timere*, id est, dilige, et gaudie conjugem, non nuptialem ; neque creationem [*Fort. coitionem*], sed cohabitationem : tuam dixit, ut credidisset non ab alio, sed de Spiritu sancto conceptum. *Pariet filium*, id est, ut maius gaudium esset illi de filio, sicut inter homines mos est. *Et vocabis nomen ejus*. Item ad latitudinem ejus esset. *Jesum*, ac dixisset Salvatorem³ : *Salvum faciet populum suum* ; non dixit omnes, nisi qui credunt in eum, a peccatis eorum ; id est, quod non potuit aliud medicus facere. *Hoc autem totum factum est*, id est, quod angelus dixit : *ut adimpleretur quod dicum est a Domino*, id est, per prophetam Isaiam de Christo, hic ad litteram tantum. *Ecce virgo in utero habebit, et vocabit nomen ejus Emmanuel* ; ideo hoc nomen interpretatum [*Fort. ininterpretatum*] est, quia

castigamus.

¹ Fortasse iniqua pro in qua, quod sensu caret, olim scriptum est.

² Nullo sensu pro dixisset, legit Martianæus duabus verbis dicit et. Leviora alia taciti clementamus.

in utraque lingua excelsum dicitur nobiscum Deus, id est, Deus et homo, in una fide sit. *Fecit sicut præcepit ei angelus*: ostendit quod ipse visionem Domini meruit videre, qui fecit sicut ei præcepit.

(Vers. 25.) *Et non cognoscebat eam, donec peperit filium suum.* Donec pro nunquam dicitur¹. Primogenitus in lege dicitur, qui prius aperuit vulvam. Non quen sequuntur filii, sed qui prius nascitur. Christus pro tribus dicitur primogenitus, in resurrectione a mortuis, et a Maria, et a creaturis.

(Cap. XI. — Vers. 1.) *Cum ergo natus esset Jesus, tres confirmat causas, locum, tempus, personam, in Bethlehem: aptum fuit, quia domus panis interpretatur, ut ibi panis vivus cœlestis nasceretur.* Juda est respice Bethlehem gentium. *In diebus Herodis regis, id est, reserit reges et duces Iudeæ, ut dictum est: Non deficiet princeps de Iuda, nec dux de femoribus ejus, donec reniat cui repromissum est, ipse erit exspectatio gentium* (Gen. xl. x, 10). Ideo dixit Herodem regem contra Iudeos, quia ipsi dixerunt ad crucem, *Non habemus regem nisi Cæsarem* (Joan. xix, 15). *Ecce magi ab Oriente veniunt: dum Oriens est qui queritur, ideo ab Oriente indicatur; ipse ad semetipsum nos ducit.* In Jerosolyma venerunt, quia de Sion exhibet lex, et verbum Domini de Jerusalem (Isa. ii, 3).

(Vers. 2, 3.) *Dicentes, Ubi est qui natus est rex Iudæorum?* Id est, rex confessionum. Addunt consam inquirentibus, *Quis dixit vobis? Vidimus enim stellam ejus in Oriente, stella muta, sed lucida, lux dicit ad verbum.* Item *stellam ejus, et non cœli et terræ, necon eorum fuit, sed Filii Dei.* Nec fuit postea nec antea similis Christo in carne, ideo stella illos, ut cœlestis cœlestes ad cœlestem duxisset: et ideo non alia creatura, sed muta, ut mutus muta ad mutum duxisset. Munerant, qui idolis adorabant. *Herodes rex turbatus est, id est, per invidiam ne se suosque filios superasset: sive timuerunt omnes, ne non illis bene esset?* Rex justus dum apud regem iniquum fuerit, ut non tam sunt chari apud alium regem socii regis: vel ideo turbati sunt ut regi placuissent. Item ad iteratu, turbatio fit malis ostensio bona, et malus oculus solis ortu turbatur.

(Vers. 4-7.) *Et congregans omnes principes sacerdotum et scribas populi; id est, sperans, ut cum advenissent, vel consilium recepisset, ut Deus, Interrogat patrem tuum, et annuntiabit tibi; maiores tuos, et dicent tibi* (Deut. xxxii, 7), patres principes seniorum et scribas. *Ubi Christus nasceretur.* Non dixit, Ubi

A patres est, ubi est? At illi dixerunt in Bethlehem Iudeæ, verbis dicunt, quod factis negant, cœci palpat ut Isaac Jacob: dum ire negligunt, quem adorando monstrant. Tres magi, tres filios Noe, cum tribus munieribus, Trinitatem adorare significant. Tunc Herodes, clam vocatis, hic defecit historia, dum secreti indicat tempus stellæ, propter hoc distant opiniones, quando magi venerunt. Nam post annum unum aut duos, ali dicunt: non in Bethlehem, sed in Ægypto, inveniunt eum; et si in duodecim dies, quonodo de longa terra Persavæ vel Evilæ, Arabiæ vel Cedar in xii dies venire potuerunt? Sed potest id facere Deus cuius verba saxe volant, montes movebunt, cui natura est fieri quod jubet. *Diligenter tamen didicit ab eis tempus stellæ, id est, ut sciret² in quo tempore: forte putavit quod ab ipso natus esset filius, vel de suo genere.*

(Vers. 9, 10.) *Qui cum audissent regem, abierunt.* Quando ad Christum querendum militat, audiendus est: et quando ad se reverti jubet, contempnendus est. Cum enim Salvatorem in altum duceret, renuit, ipse non renuit: dum vero deorsum dimittit et se adorare jubet, recusavit legaliter, *Dominum Deum tuum adorabis* (Matth. iv, 10), et reliqua. Sic illi exeuntes exire sciunt, redire nesciunt. *Et ecce stella, quam viderant, et reliqua.* Dubium sit ubi se abscondit, quando isti abierunt. Aliquid humani consilii: quia Dominus abscondit a cordibus nostris, ut etiam inquiratur. *Stella, fides, an lex?* Compunctio quæ nos dicit ad Christum, antecedebat eos, quapropter venerunt ad Christum, stella eos perduxit: nam ad Herodem stella eos non duxit. Herodes diabolum significabat, quia qui exist de diaboli suggestione, ad Christum cum fidei stella vadit. *Videntes stellam gavisi sunt, et reliqua, quia mos est omnibus, perditione inventa³, gaudere ejus.* Ideo ostendit, et excelsiore puerum, quam suam matrem.

(Vers. 11.) *Et intrantes domum, et reliqua: utrum domum an diversorium?* Et procidentes adoraverunt eum, ante stellam adorabant: cessavit creatura, dum creator adoratur. *Et apertis thesauris suis, et reliqua: aurum regi, thus Deo, myrra sepulcrum.* Utrum unus aurum, alius thus, tertius myrram

D obtulit: non scitur: an unusquisque tria obtulit dona, aperte non dicitur, sed utrumque in figura. Non discordant, quia tres fideles unum sunt, et in unum essent tres fructus, tricesimus, quadragesimus, centesimus: tricesimus in fide Trinitatis, quadragesimus in perfectione actualis vitæ, centesimus æternæ vitæ contemplatione. Unusquisque tria

occurrunt.

¹ *Perperam Martianæus donec primum quam dicitur, subjunctio etiam glossemata, forte priusquam: quorum istud induxit, illud veræ lectioni prænunquam restituimus.*

² *Qui pro qua, et ubi legebatur pro ibi.* Sed nec subsequens contextus mendis caret, quorum multa sustinimus, maxime interunctionis vitia.

³ *Legebatur nec non illis bene esse, Rex, etc., eujusmodi alia interius, que tercio quæ vere*

offerebant, per aurum conscientiam puram, per iubus orationem rectam, per myrram mortificationem voluntatis. Item tria munera, cogitatio sancta, verbum bonum, et opus perfectum. Stella sic apparuit tantum in ejus nativitate, sicut columba in baptismo. Nam stella quando antecedebat eos, non longe a terra.

(Vers. 12.) *Et responso accepto in somnis, et reliqua.* Ideo in somnis oculo clauso, ut Deum invisibilem et incomprehensibilem adorarent, et vigilis non aperiantur oculi ad creaturas, sed ad creatorem. *Ne redirent ad Herodem,* id est, post pœnitentiam ad diabolum. *Per aliam viam reversi sunt in suam regionem.* Regio paradisus est. Illo per aliam viam regreditur, qui totam vitam suam emendat, et de pravitate venit ad sanctitatem.

(Vers. 13-15.) *Qui cum recessissent, ecce angelus Domini, et reliqua.* Gabriel, fortitudo Dei dicitur. Dignum erat ut insirmatatem humanitatis fortitudo Dei confortaret. Et aliter: quia tunc angelus nobis appropinquit, cum nos recesserimus ab Herode diabolo. *Fuge in Agyptum:* fuga victoriam ostendit, sicut Iesu Nave quando dixit, *Dividite vos, et ite in fugam donec cives forus exeant, postea convertebit, et vincetis eos* (Josue VIII, 4-7). Christus primus fugit, donec retro diabolum vincit. Sic Joseph in Agypto a domina sua fugit inclita, et postmodum ipse super Agyptum rex fuit. *Usque dum dicam tibi:* hic ostendit quod non semper fugendum est diabolum, ut Paulus apostolus ait (Imo, Jac. IV, 7): *Resistite diabolo, et fugiet a vobis.* Noctem hic ostendit quod *secersit litteræ tenebræ Legis apud Iudeos post Christum usque hodie.* *Usque ad mortem Herodis:* exspectat⁴, id est, tres annos: gentiles significat Trinitatem credituros. Et nou pervenit usque ad mortem. Herodes indicat Iudeos, qui ad Christum veniunt post mortem litteræ Legis. *Ex Agypto vocavi filium meum, primi Moyses et Aaron provocauit Christum.*

(Vers. 16-20.) *Tunc Herodes videns, quod illusus sit a magis.* Hic prophetia impletur, *Draco iste quem formasti ad illudendum eis.* Et mittit et occidit omnes pueros, ut regem natum inveniret: hic plus illuditur, quos existinctos putavit, vivos in paradisum misit. *A bimatu et infra,* id est, ab anno præterito et sequenti, quia infantiae nomen annorum duorum. *Vox in Rama, et reliqua.* Rachel interpretatur ovis videns Deum: *Rama excelsus.* Rachel, Ecclesia, quæ plorat in valle lacrymarum, quos perdidit, qui ante peccaverunt, de quibus non vult consolari, quia non sunt Christiani. Rachel mater fuit Benjamin, sive quia ibi mortua est et sepulta, ubi par-

vuli occisi sunt. *Defuncti sunt enim, et reliqua.* Ideo synedoche, pars pro toto.

(Vers. 23.) *Venit in civitatem Nazareth,* id est, flos munditiae; aptum fuit, ibi habitare, qui dixit, *Ego sum flos campi et lily convallium* (Cant. II, 1). Archelaus, leo inrestigans, Nazareus sanctus. *Surge, accipe puerum et matrem ejus.* Primo surge a terra qui terrena relinquas. *Et puerum, postea matrem* jubet accipere. Potius Deum amare, postea proximum. Archelaus, heresis, qui se putant esse quod non sunt, et cæci sunt.

(Cap. III. — Vers. 1-4.) *In diebus illis.* Non ad regem Archelaum dicendum, sed a xv anno Tiberii Cæsaris; quia in ipso anno factum est verbum Domini super Joannem, ante Christum, vox ante verbum, lucerna ante solem, flos ante fructum. *Pœnitentiam agile,* et non operamini, quia opera foras corpora dicitur; agere interiori homini, de corde agatur. Pœnitentia vera est, amissa deflere, et pœnitenda non committere. *Appropinquavit enim regnum cælorum:* id est, baptismum, vel Evangelium Christi, martyrium, vel Ecclesia. *Vox clamantis in deserto*⁵, Joannis Christi trinum in modum fit clamor, si longe est: *Longe a peccatoribus salus* (Psalm. cxviii, 155); secundo ad surdum, *Sicut aspis surda* (Psalm. LVI, 5), et reliqua: tertio indignatur, id est, *indignatus est furor tuus* (Psalm. LXXXIII, 1). *In deserto,* id est, sine lege, sine rege, sine sacerdote, vel prophetia erant Iudei. Ut qui a manu amico conjugem conjugere sponsam: sic Joannes Ecclesiam Christo conjunxit. Ideo amicus sponsi dicitur. Joannes habebat vestem de pilis camelorum, ipse in jejunio natus est, et habebat vestitum et cibum jejunii; aptum sunt, dum pœnitentiam docuit, ut prius in se impleret, ut omnis qui verbum prædicat, exemplo confirmet. Vestitum Joannis de camelotis, significat Ecclesiam gentium, vel divitias eorum, quos Christus collegit, et fit Ecclesia. *Zona,* id est, mortificatio vitiorum: *circa lumbos,* id est, quia ibi est fornicatio viri et mulierum in umbilico. *Escam ejus locustæ,* miserabile aves sunt, ostendunt Iudeos, qui sunt litterarum legis uti locustæ; *mel silvestre,* significat dulces sermones Dei, vel Iudeos qui suscepserunt dulcem prædicationem, et venerunt ad Christum.

(Vers. 5.) *Tunc exibat ad eum Hierosolyma, et reliqua.* Id est, Iudea terra, pro habitatoribus dicitur. Jerosolyma, *visio pacis,* indicat pacificos, qui ad Christum veniunt per confessionem. Jordanis, id est, *descensus,* significat descendentes in humilitate ad Christum.

(Vers. 6.) *Et baptizabantur in Jordane.* Ostendit quia per descensionem humiles venerunt ad bapti-

⁴ Restituimus utcumque sensum, quo penitus Martianæ editio carebat: « Noctem hic ostendit quod secersit litteræ tenebræ legis. Apud Iudeos post Christum usque hodie, usque ad mortem Herodis exspectas, » etc. In sequentibus leviora alia pene innumeræ castigantur.

⁵ Atque hec mirum, quam depravata erant.

« In deserto Joannis Christi trinum modum fit clamor . . . secunda a surdum, si cum aspis surda, » etc. mox, « erant Iudei, et qui amore amico, » etc., ut nihil de aliis interpanctionis vitiis aliquæ orthographiæ dicam, et quæ contextum omnem pervertebam, et sensum, nulla verborum Scripturæ, quæ exponuntur, distinctio.

sum. *Confiteentes peccata sua; ostendit quod oportet constiteri peccata, antequam ad communionem veniat. Pharisæi, id est, divisi, vel Sarabæ vocantur, Saducæi, justificati apud semetipsos.*

(Vers. 7, 8.) *Et dixit eis, Progenies viperarum. Idem venenum in lingua tantum est; nam patricidas et matricidas viperas pharisæi, et saducæi simulant qui matrem suam synagogam, et patres et prophetas occiderunt. Quis demonstravit vobis, et reliqua: id est, quis, non pro possibilitate, sed pro difficultate, dum dicitur, facite fructus bonos, id est, deponite omne vitium; vel facite fructum dignum penitentiarum, id est, qui habet duas tunicas, dei non habenti: qui facit illicite, ab illicitis absineat.*

(Vers. 9.) *Potest Deus a lapidibus istis, et reliqua. Lapidès erant, quia lapides colebant, sed plures inde ad Christi fidem venerunt. Id est, lapides simulant, quia pravi et duri et frigidi in fide sunt. Securis posita est, id est, Evangelium, ad radicem arborum, id est, Iudeis. Securis ex ferro et ligno constat: sic Christus ex divinitate et humanitate: radices, cogitationes: arborum, peccatorum; vel radices filii, arborum, parentum.*

(Vers. 10.) *Omnis arbor, qui non facit fructum bonum, excidetur: id est, dividetur ab Ecclesia. In ignem mittetur, id est, in die judicii. Fortior me est: id est, non solum de Joanne, sed de omnibus fortior est Christus: ideo fortior, quia in Spiritu sancto et in igne baptizat. Calciamenta portare, ideo non possum incarnationem ejus plenius enarrare.*

(Vers. 11, 12.) *Ipse vos baptizabit igne: id est, in Judicio, vel in Spiritu sancto et igne. Cuius ventilabrum, et reliqua, id est, justum judicium; in manu, id est, in potestate sua; area, id est, mundus vel Ecclesia: triticum, id est, sanctum: in horreum, in regna cœlorum: paleæ, peccatores, quia pœna levis est, et portatur a vento, et ignis comburit: sic peccatores ipsi custodiunt ignem, quia non deficit ignis, nisi deficiant ligna.*

(Vers. 13-17.) *Tunc venit Jesus ad Galilæam, ut baptizaretur, et reliqua. Christus ad Joannem venit, id est, sponsa osculatur sponsum, quia Joannis per Ecclesiam sponsus est. Illic dicit, osculetur me osculo oris sni (Cant. 1, 1): vel ideo Christus a Joanne baptizatur, ut servus non se excusat suo Domino baptizari, vel Dominus non digneatur a servo suo baptizari. Ego a te debeo baptizari. Per istam causam Joannes cognovit Christum inter multos, duam Jordanis fugit illum, et montes exultaverunt: quia creatura creatorem agnoscit; et ideo ad Joannem venit, ut mundaret aquas, et ut Spiritu sancto demonstraretur. Quatuor causas. Sine modo, id est, donec baptizati essent ambo, id est, ab undis Christus, vel martyrio, ad te pervenit. Omnes ju-*

^a Deesse verbum aliquod, ut alias perfectusque sit sensus, perspicuum est. Sic paulo post, ubi dicitur, baptismus mari: quem ex ingenio locum re-

A stitiam, et reliqua, id est, legem naturæ, vel legem litteræ, quia mos fuit in eis seniores honorare. Baptismum Christi. Ut non different baptismum ^b Joannis de baptismino Christi. Quia aqua lavat et extinguit; ideo per aquas baptismum fuit: ita Joannes lavat et extinguit peccatum, vivificat et salutem ^c: ita baptismus mari. Et quia duobus substantiis baptizantur, id est, aqua et vox sacerdotis, visibilem et invisibilem, corpus et animam. Ascendit de aqua, significat, postea ascendere per bona opera, et gradu humilitatis descendere: quia Jordani descensio dicitur. Ecce aperti sunt cœli, id est, baptismum ostendit: cœlum apertum est unicuique post culpam Adæ. Et vidit spiritum descendenter sicut columbam: ostendit quod in forma columbae tantum, quia ab aere spiritus corpus accepit: similitudo columbae ad hoc facta est, nam antea non fuit. Ideo in columba venit spiritus in Christum, quia avis mitia est: ita Christus mitis sine macula. Nam aliter septem figuræ habet columba, septiformis Spiritus significatur; et ideo per columbam venit spiritus in Christo, sicut stella que nec antea fuit, nec postea. Vel ideo quia filius in corpore, quia sicut non potuerint homines praesumam Filii Dei sustinere sine corpore: ita nec spiritum sine columbae specie sustinuerunt. Cur super apostolos in igne, et Christo in columba, ad lignaram dicendum ostendunt. Et vox de cœlis, hic Trinitas comparatur. Vox Patris Filium dicit, spiritus per columbam. Hic est Filius meus, et reliqua: quia prius filius Adam displicuit, in Christo autem complacuit.

(Cap. IV.— Vers. 1, 2.) *Tunc Jesus ductus est, id est, a Spiritu sancto ductus in deserto post baptismum: ostendunt quod per Jejunium et orationem vincitur diabolus. Debemus et nos in desertum duci a vitiis, ut vincamus ipsa. Ut tentaretur a diabolo, id est, ut diabolum vinceret. Quadragesima diebus et quadraginta noctibus, ne hæretici dicarent, quod nocte manducasset. xl signum quod Moyses jejunavit in monte, et xl Elias: et sicut cum discipulis suis quadragesima diebus post resurrectionem: et xl dierum diluvium, quia per hæc peccatum Adæ delere debuit. Postea esurit, indicat D verum hominem, ut diabolus falleret ejus nativitatem*

(Vers. 3.) *Accedens tentator, id est, tanquam pisces tentat hunc, et vincitur: ut qui primum hominem per gulam vicit, a secundo per abstinentiam vincatur. Si filius Dei es, dicit ut lapides, et reliqua: per etymologiam, panis a pascendo, ut videret si de petra potuisset hoc facere: vel quia mystice diabolus cibis, homines lapidei et duri in peccato; sed ille, qui de aqua vinum, et de petra aquam produxit, potuit hoc si voluisse.*

(Vers. 4, 5.) *Non in solo pane vives homo: et reliqua, id est, non vixisset homo, si non voluisse figere non libet.*

^b Corruptus locus sensusque est; sed quæ tunc emendare, non est in promptu, omnium non libet.

Ocus, et jam panem manducasset, et si non manducasset panem, si reluisset, vixisset, sicut Moyses et Elias, xl diebus. *Verbum Dei*, animæ, id est, æternam vitam. In sancta civitate, id est, Jerusalem; super pinnam templi, id est, super murum arcæ mæceræ, elationem significant: non est, ut a capite se tentare dimisit, qui per membrum a Pilato crucifigi permisit. Has tres tentationes in Adam prius diabolus exigit; per gulam dixit, *gusta* (Gen. iii, 5); per vanam gloriam, *eritis sicut dei* (*Ibid.*); per avaritiam, *scientes bonum et malum* (*Ibid.*); sed per has tres iterum tentavit Christum: gula, de peitra si vi paneum: per vanam gloriam, *mitte te deorsum*: per avaritiam, *omnia tibi dabo*, et reliqua. Sed qui eum in abyssum, verbo prædicationis, ducit, ostendit per has tres vincere diabolum. Hic ostendit verum Deum et verum hominem: homo quem tentat diabolus, Deus est, cui angeli ministrabant. xl dies, decima sunt anni, ut sicut ab omnibus rebus decimas dare debemus, ita et dierum vitæ nostræ Deo decimas dare studcamus.

(Vers. 6, 7.) Quoniam angelis suis, et reliqua; ut vicisset Christum exemplo hoc, sicut Christus illum exemplo suo vicit per scripturam. Sed diabolus non rectum illum psalmum de Christo intelligit: ait illi Jesus, *Non tentabis Dominum Deum tuum*, hic dicit: dum ego sum Dominus Deus tuus, cur me tentas?

(Vers. 8-10.) Et ostendit ei omnia regna mundi: id est, aurum, argentum. *Hac omnia tibi dabo*, et reliqua. Vere cadit, qui adorat diabolum; quicunque monachus principi propter mercedem curaverit, se diabolo mancipatur. *Vade retro*, id est, regnum tuum nunc, vel in iudicio in infernum.

(Vers. 10, 11.) *Dominum tuum adorabis*, et reliqua. Per tria exempla Deuteronomii quo significatur Evangelium¹, id est, iteratio legis, Dominus diabolum viet: item significat, id est, tentatio in David et Goliat. v lapides, v libri Moysi: qui de uno occidit diabolum, id est, unum librum ut lapidem. Per tri tentationes, id est, suggestio, delectatio, consensio; sed Christum per solam suggestionem tentavit, quia suggestio ex diabolo sit.

(Vers. 12.) Cum autem audisset Jesus, quod Joannes traditus esset, secessit in Galilæam: id est, a Iudeis, abiit ad gentes, vel relicta synagoga cum Lége sua, collocavit Ecclesiam et Evangelium. Galilæa, *volubilitas* dicitur: ad eos venit qui de malo ad bonum veniunt: et quia prosanitate pueræ venit, et mulierem in via sauavit, significat synagogam et Ecclesiam. Relicta civitate Galilæa, venit in Cafarnaum: villa pulcherrima figurat Ecclesiam. Nazareth flos dicitur, quia de flore fructus fit; Cafarnaum villa pinguedinis: lux illuminat, et pinguedo sanguine caret. Ostendit, quod Christus a flore litteræ legis pervenit ad fructum pinguedinis Evangelii lucis, id est, scientiæ.

¹ Antea Deuteronomio, qui significant Evangelium. Leviora dissimulamus.

(Vers. 13-15.) In finibus *Zabulon*, et *Nephthalim*. Zabulon, *habitatio pulchritudinis* dicitur; Nephthalim, *oblivio* dicitur. Hic ostendit quia qui obliviscitur peccata sua, ipse in pulchritudine habitat. Trans Jordanem, et reliqua: quia pro timore gentium populorum, iste in nocte mauebat in campo.

(Vers. 16.) *Vidit lucem magnam*, ut dicit: *Lux orta est eis, qui sedebant in tenebris*; id est, ignorantiae peccatorum, *lux orta est, eis, id est, Christus*.

(Vers. 17, 18.) *Penitentiam agite*, id est, vinum in vulnere ponite; *appropinquavit enim regnum cælorum*, id est, oleum in vulnus: consolationem dat, quia in Veteri pecora immolabant, in Novo unusquisque Domino offeret. *Ambulabat*, ostendit notis in mundo esse praesenti, transiendo, non amando. *Juxta mare*, mundana carne, mare Galilææ, ipse est stagnum Genezareth, lacus salinarius, et mare Tiberiadis, et lacus Cineret.

(Vers. 19, 22.) *Venit post me*: id est, animas trahere de pelago peccati ad littus requiei æternæ, quia mos est piscantibus navem et retem in mare habere: ita apostoli Ecclesiam, Evangelia, et mundum, pisces, homines: mittentes retias in mare, prædicationem in mundum. *Illi, relictais retibus et patre, secuti sunt eum*. Idem, patre diabolo: retias habitationis, et negotia seculi. Petrus et Andreas retias miserunt in mare: ostendunt, quod Dominus elegit alios cupientes, rebus mundi adhærentes. Jacobus et Joannes retias resecerunt, ut mitterent eas in mare, id est, quod elegit alios cupientes adhærente rebus mundi. Quis plus reliquit de his quatuor? Petrus et Andreas plus reliquerunt, quia propria eorum sunt, nam his duabus: aliis fuit non sua. *Faciam vos*. Mutavit effectum, non officium, sed his quatuor, hæc est prima quadriga: nunc bini et bini mittuntur in Ecclesiam, sicut in arca Noe. Bini et bina animalia, quatuor virtutes significant: justitia, prudentia, fortitudo, temperantia. Per tres vocaciones vocati sunt populi: prima per Joannem, ad amicitiam, *Ecce agnus Dei* (*Joan. i, 29*); secunda, ad credulitatem, Joanne dicente, *Hoc primum signum fecit Jesus in Cana Galilææ, ut crederent in eum discipuli ejus* (*Joan. ii, 11*); tercia vocatio ad apostolatum, *Venite post me*, et reliqua.

(Vers. 23.) Circuibat Jesus totam Galilæam, et reliqua. Sicut Gedeon vincebat Philistinos, ita Christus dæmonia. *Docens*, id est, ea quæ legis erant; *prædicans*, id est, Evangelium. *Omnes languorem*, id est, medicus fuit populi, id est, Israel; languor corporis, infirmitas animæ.

(Vers. 24.) Et abiit opinio ejus in totam Syriam: id est, in omnes gentes. *Omnes male habentes*, id est, multis peccatis insaní fuerunt, vel mala òle. *Et quia dæmonia habebant*; id est, in anima idolis credi: *lunaticos*, id est, lunatici putabant de

² Verba in finibus superiorum proxime actionem claudebant.

ortu lumen infirmitates. Obtulerunt ei paralyticos : id est, pigri ad bonum agendum.

(Vers. 25.) *Et secutæ sunt eum turbæ multæ, id est, primo discipuli ad fidem : secundi instrimi pro sanitate : tertii legis periti, ad reprehendendum : quarti pauperes, pro eleemosyna : quintæ mulieres, ne ipsæ desperarent : sexti parvolorum, ut dixit : Sinite parvulos venire (Matth. xix, 14). Decapoli : id est, qui verba legis observant, et de Jerusalem, id est, quod videntes pacem, Christum secuti essent, et de Iudea : id est, qui per confessionem secuti sunt Christum.*

(Cap. V. — Vers. 1.) *Videns autem Jesus turbas. It: m quatuor turbæ secutæ sunt Christum, et ipsæ quatuor sequuntur Ecclesiam : prima ut ad Christum per timorem et amorem, item ad Ecclesiam venient ; secunda, qui pro cupiditate cibi aut potus ; tertia, pro invidia, ut habeant quod accusent ; quarta doctores. Christus tria refugia habuit, ut fugeret turbas, in monte, in deserto, in nave super mare ; haec tria nobis relinquit ; in altitudinem mandatorum descendere in deserto, deserere vitia, et in unitatem Ecclesie intrare. Navis Ecclesiam significat : ut qui habet gubernatorem et navaatores, et aqua, qui jactant, hi de nave. Idem episcopi, et laboratores, et qui ministeria intus faciunt, et tres offendunt naves, periculum in undis, in vento, in silice : sic Ecclesiae periculum undis, temptationis diaboli, in vento peccatorum, in silice, falsis fratribus. Quando ascendebat in montem significabat theorica, id est, contemplativa : quando descendit, docet practica, id est, actuale. Et cum sedisset, indicat incarnationem ejus non apparuisse, quia qui sedit, vestimento corpus suum defendit.*

(Vers. 1-5.) *Accesserunt ad eum discipuli ejus : id est, corpus et anima. Et aperiens os suum, id est, qui aperuit ora prophetarum. Beati pauperes spiritu, id est, qui pro Spiritu sancto pauperes sunt, cum divites esse possint. Beati mites, id est, qui nulli malum pro malo reddit ; quoniam i si possidebunt terram, de qua dicitur, credo videre, et reliqua. Beati qui lugent nunc, non de omni fletu hinc dieit : sed de tribus, quos sæculum oportet habere : primum fletum pro peccato suo : secundum, pro peccato proximi : tertio pro amore colesti. Lacrymæ tres naturas habent : amara, pro peccato non flete : calida, per calorem charitatis proximi deflere delicta, jacent a cœlo¹, pro ejus amore flete. Tribus causis lacrymæ funduntur : pro recordatione, pro timore futuri, pro peregrinatione.*

(Vers. 6-8.) *Beati qui esuriunt, et reliqua : id est, cui non sufficit quidquid boni facit, nisi amplius facere vult. Ipsi saturabuntur, id est, in regno Dni. Beati misericordes : id est, qui miserentur, de miseria liberantur, et cum dono suo in cœlum va-*

dent. Beati mundo corde, id est, qui puro corde ; non tangitur illa conscientia peccati, quia mundus Deus mundos corde respicit.

(Vers. 9.) *Beati pacifici : id est, in quatuor partes ; inter Deum, et hominem et proximum, inter hominem et amicum suum. Oportet vitium odire, et hominem diligere.*

(Vers. 10.) *Beati qui persecutionem patiuntur propter justitiam, id est, in Christo. Haec octo beatitudines ad octo homines pertinent, qui fuerunt in area, et modo debent esse, quia septem mulieres unum virum habuerunt Christum : id est, in resurrectione. Haec octo beatitudines in Christo complementur. Beati pauperes spiritu : Filius hominis non habet ubi caput reclinet (Matth. viii, 20). Beati mites : Discite a me, quia misericordia sum (Matth. xi, 29). Beati qui lugent : Videns civitatem flevit super eam (Luc. xix, 41). Beati qui esuriunt : Meus cibus est ut faciam voluntatem Patris mei (Joan. iv, 34). Beati misericordes, id est, Misericordiam rolo, et non sacrificium (Matth. ix, 13, 14). Beati mundo corde, id est : Estote sancti, quoniam ego sanctus sum. Beati pacifici : Pacem meam do vobis (Joan. xiv, 27) et reliqua. Beati qui persecutionem patiuntur, id est : Si me persecuti sunt, et vos persequentur (Joan. xv, 20).*

(Vers. 13, 14.) *Vos estis sal terra. Id est, apostoli et doctores dicuntur : terra, bujus mundi dicitur. Quod si sal evanuerit, et reliqua. Si doctor erraverit, in quo emendatur ? Sal saporat, vermes occidit. Projiciatur et conculeetur ab hominibus, id est, exeat extra Ecclesiam et reputentur in parte gentilium. Vos estis lux mundi : id est, quia lux absconsa revelat, et tenebras illuminat, ita et vos tenebras peccatorum illuminate. Alias vero, sicut sol semper in cœlo manet, ita et vos ibi manete.*

(Vers. 14-16.) *Non potest civitas abscondi. Id est, Ecclesia, super montem ; id est, super Christum. Neque accidunt lucernam, id est, apostolos et doctores. Non ponunt sub modio, id est, sub timore, vel amore. Quatuor similitudines habent apostoli : sal, sol, lucerna, civitas. Super candelabrum, id est, Ecclesia. Ut luceat omnibus qui in domo sunt : id est, in Ecclesia, vel in mundo. Sic luceat lux vestra, id est, doctrina, sive bona opera. Et glorificant Patrem vestrum, id est, in benefactis vestris.*

(Vers. 17.) *Nolite putare, quia veni solvere legem. Id est, quodcumque opus factum est, ipse implevit. Quando filii Israel peccaverunt, Moyses et Levi tres gladios ad vindictam super eos acceperunt, quod Christus fecit cum dixit : Non veni pacem mittere, sed gladium (Matth. x, 34). Sed implere, id est, quod minus erat, quia vetus Lex, si quis adulterasset, puniri jubebat : nunc autem non solvit, sed impletur, cum dicitur (vers. 28) : Qui viderit mulierem ad concupiscendam eam, et reli-*

¹ Fortasse placens cœlo : sed non libet augurari neque opera pretium est. Innumera alia taciti emendamina.

qui : et iterum : *De omni verbo otioso, rationem tenuidere in die judicii* (Matth. xii, 36). Ecce non vnde solvere legem, sed avgere quod vetus non dixit.

(Vers. 18.) *Amen dico vobis. Amen, id est, vere, sive fideliter. Iota unum, nomen litteræ, quæ uno ducto fit deca¹ littera, id est, decem verba Legis, apud Græcos litteræ, quod nos unum diximus. Unus apex, unum punctum, ad litteram; ad sensum autem, minima mandata Legis. Donec omnia sint, quia quæ lege minima fuerunt, plena mysteriis sunt; iota vetus Lex, apex Nova.*

(Vers. 19, 20.) *Qui enim solverit unum de mandatis istis minimis. Ille est, qui multum docet, et minime implet. Pharisei excolantes culicem, et camelum glutientes; id est, qui aliis minime prædicat, et sibi majora committit. Minimus vocabitur in regno cœlorum, id est, in Ecclesia. Nisi abundaverit justitia vestra plus quam scribarum et phariseorum: quia illi magna docebant, et modicum facabant, vel quia alia mandata de lege repudabant; quæ non amabant, non dicebant, et quæ auerberint, d'cebant.*

(Vers. 21, 22.) *Audistis quia dictum est antiquis, non occides, id est, non solvere legem. Qui irascitur fratre suo: id est, ira in corde sine voce, reus erit in iudicio, id est, in die judicij. Racha, id est, vacans, vel inanis. Fatus, id est, sine cerebro: reus erit gehennæ ignis, id est, gehenna duplex poena, eo quod animam et corpus punit.*

(Vers. 23, 24.) *Si offeres munus tuum ad altare, et reliqua: vade reconciliari fratri tuo; id est, munus, orationem, oblationem aut te ipsum ad communionem offers: nunquam ad Ecclesiam veniendum est, usquequo fratri non reconciliaberis. Relinque ibi munus tuum: quomodo hoc impletum erit? pariter ambos increpat, si est in propinquo, bene, et si longe, mente tamen debet reconciliare, et jam quod dictum est, cum omnibus hominibus pacem habere.*

(Vers. 25.) *Esto conuentiens adversario tuo, id est, Evangelium: dum es in via cum eo, id est, in ista vita; sive adversario tuo diabolo, ut non facias quod suggerit tibi, ne tibi augeatur poena pro tuo peccato. Si insens gladium petis, non ei porrigas, unde se pungat: et sic ei consentis. Ne forte adversarius tradat te iudicii, id est, ne lex Evangelii tradat te Christo iudicii: quia non consensisti Evangelio, ministro, id est, angelo, qui animas in poenam mittit in carcerem, id est, in infernum.*

(Vers. 26-28.) *Non exies inde, id est, quia de inferno nemo exit, donec novissimum quadrante reddat: donec, pro semper accipitur. Quadrans est quarta pars nummi, quæ pro lavatione in mercede datur, vel pro minimo peccato dicitur: quadrante reddere, in infernum mitti, vel quia bono de-*

A quatuor elementis factus est. Audisti quia dictum est antiquis, Non mæchaberis, id est, non adulterabis. Qui viderit mulierem ad concupiscentum eam. Duæ concupiscentiæ sunt, prima, quam si possibilis sequatur affectus, operis non sequitur; secunda quæ consummatur, si possibilitas suppetat: mæchatus in corpore, et in corde fit.

(Vers. 29, 30.) *Si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, et projice abs te. Id est, princeps vel doctor tuus, erue, id est, separa eum a te, si te Dei servitio prohibuerit; unum monibrum tuum, id est, melius est tibi ut princeps pereat, quam eum illo vadas in infernum. Oculus, id est, desiderium tuum, quia corpus per illum in gehennam mittitur. Dextra manus, id est, minister, aut ira tua: scandalizat te, id est, amanda a te: manus, id est, opus malum abscide.*

(Vers. 34-37.) *Non jurare: id est, non perjurare; non jurare omnino, id est, nunquam jurare; neque per cælum, quia sedes est Dei; aliter est, est; non, non, id est, verbum dici in ore et in corde: quod amplius est a malo est, id est, ex indignitate istius, cui non creditur.*

(Vers. 38.) *Oculum pro oculo, id est, non redire malum pro malo. Si quis percusserit te in dexteram maxillam, id est, si hereticus percusserit te in dogma malæ scripturæ, præbe illi aliud dogma divinæ Scripturæ, ad vivendum. Qui vult tunicam tuam tollere, id est, crimen quod in te homines sciunt de te, dispoliare: Dimitte et pallium, id est, criminis, ejus solus conscius es, da ei confessionem. Et si quis te angariaverit mille passus, vade cum illo alia mille, id est, ut exieris corpore, vade et mente. Qui petit a te da ei, id est, qui interrogat, dic ei, sive pauperi eleemosynam.*

(Vers. 43-45.) *Dictum est antiquis, Diliges proximum tuum, et odio habebis inimicum tuum. Quomodo dixit, non solvere legem, recte implet, quia in veteri dicit de diabolo, inimicum odire: hic autem de utroque. Treis modis diligimus inimicos: corde qui nos corde odit; opere benefacere illi, qui nos opere persecutur; orare verbo, qui nos verbo criminant. Calumniantibus vobis, id est, falsa accusatio. Et si quis filii Patris vestri, et reliqua; id est, quasi aliquis portasset aurum, argentum nobis; et si maledixisset nos, et percussisset, dilexerimus eum, et cum illa defecissent, et nos defecsemus: ideo non deficiente vita promittitur. Qui solem sum, et reliqua: Et plus super justos, quia in utroque totus mundus continetur; in sole, arida calida, in pluvia, humida et frigida; de his quatuor factus est mundus: sic nos debemus dare iuncticis nostris cibum et potum, vestimentum et verbum dilectionis.*

(Vers. 46-48.) *Si enim diligitis eos, et reliqua. Publicanus dicitur, quia publice peccat, aut qui*

¹ Videtur de iota littera, quæ et decem numeri apud Græcos nota est, dicere. Sed depravatus adeo

rem publicam agit : ethnici, gentiles. Estote perfecti, id est, ut perfecte haec impleatis in elemosynis, in jejuniis, in orationibus : ne coram hominibus videamini, id est, quod bona opera per laudem humanam non siant.

(Cap. VI. — Vers. 1-6.) Cum ergo facis elemosynam, id est, fac sacerdoti, et pauperi, et inimico. Hypocrita dicitur factus. Perceperunt mercedem suam, non Dei : Nesciat sinistra tua, id est, vana gloria : dextera, omnia propter Deum fac. Intra in cubiculum, id est, in cordis secreta : clauso ostio, id est, contra vanam gloriam.

(Vers. 7, 8.) Nolite multum loqui, id est, ne multas petitiones, aut multa verba dicere, sive per altitudinem vocis Deum rogare. Scit enim Pater quod vobis opus est, sic ergo orate, Pater noster, id est, vivamus in terra, ut patrem habeamus in celo ; charitatem et fraternitatem ostendimus dum dicimus noster. Hoc dicit imperator et mendicus : dicit dominus et servus ; simul dicunt : Pater noster. Ergo qui unum patrem habent, fratres sunt : ideo non dedignet dominus servum suum fratrem habere, quem Dominus Christus frater voluit esse. Et sic faciamus ut haeretices patris possimus esse ; nam et lex humana haereditare facit filios.

(Vers. 9, 10.) Sanctificetur nomen tuum : hic rogawus, ut in nobis sanctificetur, id est in operibus nostris; nam ejus nomen semper sanctum est. Veniat regnum tuum, id est, sicut optant filii regnum patri suo, ita et nos oramus, ut ille regnet in nobis, et non diabolus ; ille, et non peccatum, sive Ecclesia, sive Evangelium. Fiat voluntas tua, et reliqua. Sicut angelii in celo sive culpa famulantur, ita et nos ; vel sicut in animalibus, ita et in corpore ; vel sicut Christiani, ita haeretici ; sicut Ecclesia, ita Synagoga ; sicut justitia, ita peccatum. Convertant, ut illis fiat voluntas tua.

(Vers. 11, 12.) Panem nostrum quotidianum : id est, omni die usque ad caput anni; hodie, id est, semper; panem, id est, Christum. Sic agere debemus, ut eum quotidie possimus accipere ad remedium. Et dimitte nobis, et reliqua : hic cautionem cum Deo facimus ; si dimittemini, dimittetur vobis.

(Vers. 13.) Et ne nos inducas in temptationem. Dicitur seduxisti homines in diluvio, vel illos in Sodoma, vel Pharaonem in mare, sive in temptatione diaboli, aut hominum insidias. Sed libera nos a malo. Id est, a diabolo, a peccato, ab homine malo. Haec septem orationes : ut septem gratiae Spiritus sancti¹ ; quatuor communes sunt omnibus ; tres petitiones ad celestia pertinent, id est, sanctificetur nomen tuum, adveniat regnum tuum, fiat voluntas tua : quatuor ad istam vitam.

(Vers. 16-21.) Cum autem jejunaverint, et reli-

A qua, exterminant facies suas. Id est, transfigurant se, id est, ut videantur ab hominibus, quia jejunant. Unge caput tuum, et lava faciem tuam, id est quod Domino dare vis, qui est caput tuum, proximo tuo da. Noli thesaurizare in terra, id est, in cœlo : ne arugo, id est, vana gloria, aut ira, tinea, invidia aut superbia, fures, dæmones, aurum, sensus, mundus, vestimentum ; nam cibos, prædictatio divina.

(Vers. 22-24.) Lucerna corporis tui : id est, doctor, vel princeps tuus ; corporis, id est, hominis interioris, si simplex fuerit unius rei. Nemio potest duobus dominis servire ; ubi fuerit thesaurus tuus, et reliqua : aut unum odio habebit, id est, qui nec sibi bonus ; alium diligit, qui sibi bonus : id est, diabolum contemnere, Deum amare. Quis divitiis servit, diabolo servit. Mammona dicuntur divitiæ, sive nomen diaboli.

(Vers. 25-30.) Nonne anima plus est quam esca. Id est, qui minora dat Deo, et majora diabolo. Respirate volatilia cœli, et reliqua. Quia mos est avium in altum volare, et canticum cantare, et si aliquid sibi voluerint in terra, accipiunt a Domino : ita et homines debent cœlestia cogitare, et Deum laudare ; et cum cibis² indigent, a Domino in terra accipiunt reparationem divinitatis. Quanto magis Pater vester, qui bonus est natura, dabit bona petentibus se, id est, sicutem per charitatem.

(Cap. VII. — Vers. 13, 14.) Intrate per angustam portam, ubi non capient peccatores, nisi deponant quas portant sarcinas. Duo, id est, charitatem Dei et proximi : duo luminaria, superius Evangelium, inferius vetus lex, ubi quis offendit, non intrat. Quam lata porta, et reliqua : id est, divitiis et propria voluntate servientes.

(Vers. 15-20.) Attende vobis, id est, a falsis doctoribus cave : in vestimentis ovium, id est, boni doctoris, lupi rapaces, id est, animas in perditione rapiunt. A fructibus eorum, id est, ex operibus, cognoscetis eos, id est, nunquid colligunt de spinis : id est, de haereticis, uras, id est, virginitatein : De tribulis fucus, id est, conjugem de haereticis. Arbor bona, homo bonus, arbor mala, homo malus, qui agit opera mala.

(Vers. 21-25.) Non omnis qui dicit mihi, Domine, Domine, et reliqua. De illis dicit qui amant in angulis stare orantes. Sed qui facit voluntatem Patriae mei, id est, qui servat mandata. Multi mili dicunt, Domine, id est, multi sunt qui intrant per eam : Quia nunquam novi ros, id est, bonum, vel haeretici. Discedite a me, id est, qui sperant non esse remissionem peccatorum. Omnis qui audit verba mea, et reliqua ; qui contra prædicationem non agit, assimilabitur viro sapienti, qui ædificavit domum super petram, id est, super opus bonum, ne intra-

¹ Luxatus textus hic erat verbis, ut septem gratiae Spiritus sancti, quæ subsequenti isuculo subjungebatur, adiecio etiam verbo orasset, quod secundum intercipiebat.

² Erat civibus. Mox quod dicitur, deponant quas portant sarcinas, nos substituere coacuti sinuus, pro his veteribus monstris, l'eponant portam fides pax-icas II.

ret pluvia in eum, id est, doctrina hæretica : flumina, persecutio[n]es hæreticorum, venti, dæmones. Nubes accipiunt pluviam de mare, hæretici doctrina de mundo. *Et non cecidit dominus*, id est, non cadit, qui super fidem stat in Christo.

(Vers. 26.) *Et omnis qui audit verba mea, et non faciet ea.* Id est, mos fuit in Lege quod non esset in populo qui non esset mundus, et si sanitatem accepisset, ostendisset se sacerdoti : et offeratur pro eo nunnus : *duos turtures, aut duos pullos columbarum* (*Levit. xii, 8*). Et suetatum eis juxta hoc opus, lignum hyssopum, et coccinum erga canum ipsius ligni, et dispergebatur sanguis alterius avis super istud lignum : super alterum avem, et ipse dimittiebatur in aere. Lignum crux Christi ; coccinum, passio ejus. Et oportet ad martyrium ire, per passionem Christi, et sanguis noster spargatur super crucem ejus, nam ascendat ad Ecclesiam, post passionem corporis nostri in martyrio.

(Cap. VIII. — Vers. 4-13.) *In testimonio illis.* Id est, ut non solvisset legem, vel vidissent quod natus esset a lepra. Centurio figurat doctores, puer paralyticus contractus, significat genus humanum, in peccatis conclusum. Invenit Jesus in centurione trina mysteria, primam humilitatem, ubi ait : *Domine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum* : secunda fides, ubi ait, *tantum dic verbum, et sanabitur* : tercia, id est, prudentia, ubi dixit, *homo sub potestate*. Miratur Jesus in centurione, C id est, invenit in eo sapientiam, qua fuerat doctus per prædicationem divinam. *Ab oriente conversi*, id est, ab infantia ; *ab occidente*, id est, a senectute ; *a meridie*, a juventute ; *ab aquilone*, id est, de potestate diaboli, veniunt ad fidem, *recumbent*, id est, inhabitant. Quare cum tribus tantum, id est, propter remissionem. Qui concupiscunt, *illuc flebunt* : illis est stridor dentium, quorum Deus venter est. Socrum Petri febricitantem : id est, synagogæ dubitas.

(Vers. 15.) *Tetigit manum.* Præstavit auxilium, dimissa febre, id est, desinit incredulitas. *Mixistrabat ei*, id est, benedicebat ei : per verperum, ostendit ei finem mundi. Dæmonia, id est, peccata : per vulpes, id est, homines incredulos : per voleres, homines divites. Non reclinet caput, ubi non est fides. *Mortuos mortuum sepelire*, id est, corpus animam : aliter, si peccator laudat peccatorem.

(Vers. 24-34.) *Navis*, id est, Ecclesiæ ; *motus et fluctus*, id est, tentatio : dormitatus, id est, incarnatus, sive crucifixus : ventus, id est, subitanea tentatio. Dæmoniacus, gentilis, gens cum perfidia. *Per monumenta*, hoc sunt corpora : per viam non transit, id est, per gentilitatem ad regnum. Grex porcorum ostendunt homines ante conversionem : *demersi in mare*, id est, in profundum. Per postorem ostendit philosophos.

A (Cap. IX. — Vers. 7 seqq.) *Surrexit* : id est, eratus est : *reversus in domum suam*, id est, ad primam creationem. Sponsus, Christus est : sponsa, Ecclesia : filii sponsi, apostoli sunt. Rudis paenit, doctrina Evangelii : scissis pannis, hoc sunt homines veteres. Vinum novum, et utres veteres, nova prædicatio ad homines veteres. Princeps figuram tenet prophetarum vel patriarcharum. Puella haec est sy-nagoga. Tenuit Jesus manum ejusdem puellæ, id est, auxilium ei præstit. *Messis multa*, id est, corda parata : messores, doctores. *Non duas tunicas*, id est, non dupla mente nec dupla fiducia, in novum aut in vetus Testamentum. *Non calciamentum*, id est, non testimonium malorum : neque virgam, id est, non fortitudinem, sed per patientiam. Pax re-versa, id est, merces recepta : per pulverem, inqui-namentum. Hoc sunt, quia pulvis tribus modis impedit, gressus obligat, oculos obscurat, vestimenta inquinat. Serpens cruciata abscondit caput suum, id est, apostoli cruciati, non negantes Christum. Persecutio[n]es, hoc sunt hæreses, *De cœritate in aliam*, id est, per singulas querstiones librorum.

(Cap. X. — Vers. 26.) *Nihil opertum quod non reveletur* : id est, passio Christi et omnium docto-rum. *Quod dico in tenebris*, id est, ad Iudeos, *dicite in lumine*, id est, in Ecclesia. Duo passeres, id est, corpus et anima, seu Christus et Barabbas. *Asse*, id est, fides : *per gladium*, hoc sunt verbum prædicationis. Aliter, duo passeres, id est, duo Testamento. *Asse*, hoc est, Christus. *Separare patrem a filio*, hoc est, fideles ab infidelibus. Accipit crucem, id est, crucia te ipsum. Scandalizare in Christo, id est negare Christum.

(Cap. XI. — Vers. 7 seqq.) *Arundinem rento agita-tam*, hoc sunt homines adulatores : vacuos sine fructu. *Regnum cœlorum vim patitur*, hoc est, quia per cruciationes carnis et pœnitentia, pervenitur ad regnum Dei. *Ipse est Elias*, qui Joannes, quia ipse spiritus erit in Elia in secundo adventu, qui in Joanne fuit in primo adventu. Pueri scientes in foro, hoc sunt prophetæ. *Cantavimus robis*, et non saltastis tibias, id est, nuntiavimus vobis adven-tum, et non credidistis. *Lamentavimus*, et non planzatis, annuntiavimus vobis pœnitentiam, ex-pavistis confessioni. Quatuor modis sunt lauda-tiones : *Confitebor tibi, Domine, Pater eculi* ; fidei, *Credo in Deum Patrem* : martyrum : *Qui confitetur me corum hominibus* : peccatorum : *Confitemini Domino quoniam bonus* (*Psal. cxi, 1*) ; *Abscondisti a sapientibus*, id est, qui sapientia hujus mundi utuntur ; *rereasti parvulis*, id est, discipulis. Vocatio quatuor modis facta est in novo : *Venite ad me omnes, qui laboratis*. In vetere : *Venite, filii, audite me* (*Psal. xxxiii, 12*) ; in futuro, *Venite, benedicti* (*Matth. xxv, 34*). — *Jugum*, id est, doctri-na levis est volentibus, gravis nolentibus eam. Perfectio treis modis intelligitur, id est, discipu-lorum, ver baptismum : peccatorum, per remis-

sic nem: Iudeorum, per renovationem novi Testamenti.

(Cap. XII. — Vers. 1 seqq.) *Per sata, id est, messis, quod significat Legem veterem. Sublatum requies novi Testamenti; discipuli vellentes spicas, id est, trahentes testimonia de veteri, ad confirmandum novum: confirantes manibus, id est, exprimentes in sensum spiritalem. Homo manum aridam habens, ostendit avaritiam, qui cupidus est in accipendum, avarus ad largiendum. Qui solebat rapere, discat largire. Extendit manum, id est, purgato corde, restituta est; significat conversionem ad fidem. Lignum fumigans, id est, corda gentium parata ad fidem. Hominem dæmoniacum, mutum et cæcum, significat humanum genus. In domo alligavit fortem, id est, Christus alligavit diabolum. Vasa ejus, hoc sunt corda gentium.*

(Vers. 34.) *Progenies viperarum, quomodo potestis l qui bona cum sitis mali? per viperam ostendit synagogam: progenies, id sunt Iudei; sicut occidit filius viperam matrem suam, sic Iudei Christum, qui est sapientia omnium mater. Generatio mala et adultera, idem, deserentes Dominum, adhærentes idolis.*

(Vers. 42-50.) *Regina Austri venit a fiibus terræ; significat gentes: audire sapientiam Salomonis, id est, doctrinam Christi. Immundus spiritus exit ab homine, id est, a Judais; abiit per arida loca, id est, per gentes; revertit in domum, id est, ad Iudeos; invenit eam scopis mundatum, id est, traditionum paternarum; assumpsit secum septem spiritus nequiores, hoc sunt omnes dies eorum in malo opere versi; intrantes in domum, id est, in corda persecutorum, quia Christum persecuti sunt ei prophetas. Mater et fratres, id est, synagoga et Iudei; foras stantes, id est, extra Ecclesiam; querentes colloqui tecum, ostendit in futuro conversionem Iudeorum ad fidem.*

(Cap. XIII. — Vers. 1.) *Exit Jesus de domo; se-debat ad mare, duobus modis intelligitur, id est, de caelo in mundum, de Judais ad gentes. Ascendit in nave, id est, in caelos; turbas ad littus, significatur præsens vita. In similitudinem, hoc in parabolis; seminat ipse qui prædicat: seminat, id est, verbum Dei: secus viam, id est, qui audit verbum Dei, et non intelligit: in petrosa, id est, qui audit verbum Dei, et accepit illum, et accedente tentatione, negat illum: in spinis, id est, audit verbum, et propter divitias suffocat illum: in terram bonam, id est, qui audit et intelligit. Et facit fructum tricesimum, ostendit ordinem conjugatorum, sequentium mandatum Dei; fructus sexagesimus ordinem viduarum, perseverantium in Domino; fructus centesimus, hoc sunt ordines martyrum, monachorum, vel virginum. Qui habet dabitur ei, ostendit apostolos: qui habent Christum,*

¹ *Scriptum erat inita, fortasse pro quinta, tametsi id quoque falso. Nos quarta rescripsimus, ut rei veritas constet. Ceterum ieiunera alia, que*

A dabitur eis et intellectus. *Et qui non habet, ipsum quod habet auferetur ab eo, ostendit Iudeos; ipsam legem quam habebant, auferetur ab eis. Videntes non videant, hoc sunt Iudei, qui oculis videntes, corde non credunt; audientes non audiant: ostendit curas corporis: audiunt et duris cordibus non intelligunt. Simile est regnum cœlorum homini qui seminavit semen bonum in agro suo; qui seminat filius hominis est: semen verbum Dei in corda creditum: in agro, id est, in mundum: zizania, filii nequam, id est operarii iniquitatis. Inimicus qui seminavit, id est, diabolus: Messis, consummatio sæculi est: messores, angeli sunt. Pro quid fasciculus dicitur? quia non omnes æqualiter judicantur, sed adulteri cum adulteris, et omnes pares æqualiter. Granum sinapis, significat Christum: homo seminans, Deus Pater est: in agro, id est, in mundo. Minimum omnibus seminibus: significat Christum, refutatum a Iudeis. Cum autem creverit, id est, surrexerit, fit arbor, id est, ascendit ad cœlum; rami ejus, hoc sunt apostoli; volucres in ramis ejus, id sunt sancti, qui terrena despiciunt, cœlestia concupiscunt. Aliter granum sinapis, sermo sancti Evangelii: homo seminans, Christus est, in agro, in mundo. Minimum omnium, id est, servatum in cordibus fideliuum, propter sapientiam philosophorum; fit arbor, id est, ascendit super omnem sapientiam mundanam; ramos ejus, ostendit explanationes singulorum doctorum; volucres, id est, amatores scientie, de semente acceptio, id est, doctrina Evangelii.*

(Vers. 33-38.) *Muller, id est, sapientia, abscondit in farina, id est, in corda fideliuum, sata tria, ostendit tres filios Noe; donec fermentatum est totum, id est, dum prædicatum est Evangelium in totum mundum. Simile est regnum cœlorum thesau-ro abscondito, thesaurus, id est, Christus vel sapientia: in agro, id est, Ecclesia, sive in Scripturis divinis. Vendidit omnia, id est, reliquit vilia, seu res terrenas: emit agrum, id est, regnum cœlorum. Homo negotians, qui querit doctrinam divinam, invenit unam margaritam, id est, sapientiam Christi; vendidit omnia, id est, vilia. Simile est regnum cœlorum sagenæ missæ in mare, per sagenam verbum prædicationis ostenditur; in mare, id est, in mundo; ex omni genere piscium congreganti, id est, omne genus humanum. Audit verbum Dei secus littus, id est, prope finem mundi: patresfamilias. Christus est, scribae doctores apostoli sunt: venit in patriam suam, id est ad Iudeos. Tetrarcha, id est, quarta pars regni.*

(Cap. XIV. — Vers. 3 seqq.) *Alligavit Joannem et misit in carcерem: ostendit terminum Legis veteris. Herodiades significat synagogam; puella saltavit in convivio, ostendit gentes saltantes ante idola;*

singulatim notare piget, emendamus toto contextu, ut nullus fere versus sit, cui medicam manum uero adhibuerimus.

caput Joannis in disco, significat corpus Christi in alio caput illius in corde fidelium ; *datum est pueræ*, id est, Ecclesiae ex gentibus ; *attulit matri suæ*, ostendit conversionem Judæorum, in futurum ; *secutæ ostendit pedestres* ; ostendit, non cum pecunia antequis, sed cum proprio labore debet homo sequi Deum. *Curavit infirmos*, id est, abluit peccatis et ab idolis.

(Vers. 15, 21) *Hora jam præterit*, id est, littera legis : *quinque panes*, id est, quinque libri Moysi ; *duo pisces*, id est, duo Testamenta, sive duo ordines, id est, sacerdotum et prophetarum, sive duo libri Josuæ. *Turba discumbebat super fenum*, id est, super arida corda, sive super vitia discumbebat. *Et acceptis panibus, intuens in cælum*, id est, abstractum sensum ; *fregit*, id est, historiam legis expressit in spiritalem sensum, et apparuit intellectus ; *benedixit*, id est, multiplicavit. *Duodecim cophinos plenos*, id est, de doctrina sancta duodecim apostolorum, pro qua causa non computantur mulieres et parvuli sicut viri, quia parvuli non valent repugnare contra vitia sua ; sic et mulieres, quia imperfectus sexus est.

(Vers. 22.) *Jussit ascendere in naviculam*, id est, in Ecclesiam ; *præcedere trans freum*, id est, de Judæis ad gentes. Quatuor modis vocatur : prima natura : secunda cognatione : tertia gente : quarta affectu. Quatuor modis dicitur homo ; quid dicitur, id est, bonum, bene, pœnitentiam agite (*Matth. iv, 17*), et reliqua ; malum male, *sanguis ejus super nos* (*Matth. xxvii, 25*) ; bonum male, ubi dicitur de cæco, *tu solus discipulus ejus es* (*Joan. ix, 29*) ? malus bene, ubi Apostolus ait, *tradidi hujusmodi hominem in interitum Satanæ, ut spiritus salvis fiat* (*I Cor. v, 5*). *Vespere autem facto, solus erat*, ostendit finem mundi. Solus venit redimere humaanum genus.

(Vers. 24, 25.) *Navis in medio mare* : id est Ecclesia in medio mundi : *jactabatur fluctibus*, id est, persecutiones patiebatur ; *ventus contrarius*, id est, diabolus ; *quarta vigilia noctis venit Jesus*, ostendit in quarta lege, id est, Evangelii. *Ambulans Jesus super mare*, id est, calcans amaritudines saeculi ; ambulavit Petrus super aquas, super amaritudines, sive calcans vitia peccatorum. *Petro mergente in mare*, id est, dubietate fidei ; sic omnis qui dubitat in fide, mergit in peccatum.

(Vers. 31-35.) *Extendit manum Jesus*, apprehendit eum, id est, dedit ei adjutorium fidei. Hæc sunt quatuor leges : prima in natura ; secunda lex littera : tertia prophetarum : quarta evangelistarum. *Cum transfretasset*, id est, cum transisset ; *venerunt in terra Genesar*, id est, de Judæis ad gentes ; *obtulerunt ei male habentes*, id est, idolis servientes.

(Cap. XV. — Vers. 22-28.) *Mulier Chananæa* : ostendit primitivam Ecclesiam : *filia ejus a demone vexata*, id est, Ecclesia gentium, ab idolis corrupta. *Sauata est puerla ex illa hora*, ostendit

A conversionem gentium, ex illa hora qua Christo crediderunt. *Non sum missus nisi ad oves quæ perierunt domus Israel*, ostendit corporaliter ad Judæos ; aliter, quia omnes credentes in Deum Israel vocantur. *Sumere panem*, id est, doctrinam ; *filiorum*, id est, Judæorum ; *dari canibus*, id est, gentibus. *Catelli edunt*, id est, gentes ; *accipiunt de micis*, id est, de minoribus mandatis.

(Vers. 32 seqq.) *Misereor turbæ* : ostendit quia Deus totus misericors est ; *triduum perdurant mecum*, ostendit idem Trinitatis ; *non habent quid manducant*, id est, non habent verbum prædicationis ; *nolo eos dimittere jejunos*, ne deficiant in via, id est, ne pereant in via erroris in præsente vita, quia *fides sine operibus mortua est* (*Jac. ii, 26*). Per septem panes ostendit eptaticum, per paucos pisces ostendit ordinem prophetarum vel sacerdotum. *Super terram discubens*, ostendit perfectiores jam calcasse vitia sua : per septem sportas, septem doctores Spiritus sancti.

(Cap. XVI. — Vers. 4.) *Pharisæi, divisi, Saducæi, justificati* : cœlum serenum, id est, resurrectione Christi : cœlum rubicundum, effusio sanguinis : cœlum triste passionem Christi ostendit : tempestas ruilans significat persecutionem.

(Vers. 6.) *Carete a fermento Phariseorum*, id est, a doctrina eorum. *Simon, id est, obediens, id est, filius Jona*, id est, columba, quod interpretatur Spiritus sanctus : *caro et sanguis non revelavit tibi*, id est, pater et mater non ostendit tibi. *Portæ inferni sunt peccata hominum* : claves regni cœlorum, potestas est ligandi et solvendi, id est, per pœnitentiam aperientur.

(Vers. 21-25.) *Multa pati a senioribus et scribis*, hæc dicens Jesus ostendit passionem et resurrectionem. *Dicit ad Petrum, Vade post me*, ostendit ipsum crucifixum. *Post me abneget semetipsum*, id est, contemnat voluptatem earnis. *Qui amat voluptatem, propriam animam perdit* : anima hic, pro voluptate ponitur : *qui perdit animam suam, inveniet eam*. Duobus modis animam perdit homo, per martyrium et abnegationem corporis : inveniet eam, id est, in regnum Dei : *commutationem dat pro anima*, qui carnem suam crucial, et animam nutrit.

(Cap. XVII.—Vers. 1-13.) *Post sex dies, iam in septimo*, ostendit ætates mundi, septima quæ requies intelligitur. *Petrum, Jacobum et Joannem*, hic ostendit totam Ecclesiam ; *ducit illos in montem*, id est, in regnum Dei. *Splenduit facies ejus sicut sol*, id est, sancti in gloria Patris : aliter *vetus Testamentum* splenduit in novum. *Vestimenta alba sicut nix*, id est, congregatio omnium fidelium. Per Moysen ostendit litteram Legis : per Eliam, ordinem prophetarum. Christus cum discipulis ostendit novum Testamentum. Nubes tetra, id est, Legis littera. Nubes candida, id est, prædicatio Evangelii. Nubes pluvialis, id est, prædicatio apostolorum, qui faciebant fructum pœnitentie, post ascensionem Christi.

(Vers. 14.) *Cum venisset ad turbas, id est, cum descendisset in mundum. Homo genibus prorolutus, ostendit ordinem prophetarum, qui rogabat pro se, quasi Ecclesia : filius ejus lunaticus, ostendit populum gentium, adorantes idola. Cedit in ignem, id est, in cupiditatem : crebro in aquam, id est, in luxuriam.*

(Vers. 19-26.) *Transi hinc, de Judæis ad gentes : Vade ad mare, id est, ad gentes, Mitte hamum, id est, verbum prædicationis. Piscis qui primum ascendit in alium, ostendit cornem suum¹ : in ore ejus invenies staterem, id est, confessio fidei, humanitatem et divinitatem. Da eis pro me et pro te, id est, pro me, fidem, et pro te, excusationem.*

(Cap. XVIII.—Vers. 3-11.) *Parvulus intrat in regnum cœlorum, id est, non aetate parvus, sed mente purus : unde ait Apostolus, Estote parvuli in malitia (I Cor. xiv, 20). Qui scandalizaverit nomen ex his, id est, sive injuria corporali, sive in adversione fidei. Suspendatur mola, id est, cura, sive circuitus hujus saeculi : in collo ejus, in labore saeculi : dimergatur in mare, id est in saeculum. Manus tua, id est, parens tuus : pedes, id est, minister : oculus, id est, episcopus tuus, aut sacerdos, seu doctor et senior. Nec contemnatis unum ex his, ne contra eorum innocentiam. Ovis quæ erravit, ostendit humanum genus ; pastor, Christus est ; oves reliæ in montibus, ostendit ordines angelorum, qui consistunt in coelestibus.*

(Vers. 15-19.) *Si peccaverit frater tuus, corripi eum inter te et ipsum : ut detectio peccati non fiat, et impropterum fratri non nascatur ; dic Ecclesiae, id est, congregationi fidelium ; ethnicus, id est, gentilis, et publicanus est, qui publice peccat. Non imago eorum sit tibi in odio, sed opera eorum. Si duo consenserint, id est, caro et animæ. Si caro consenserit animæ : qui petit, per fidem accipit.*

(Vers. 23.) *Simile est regnum cœlorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. Qui decem millia talenta, est qui peccat in Deum. Qui debet centum denarios, est qui peccat in fratrem suum ; conservi qui judicaverunt, angelii sunt.*

(Cap. XIX. — Vers. 1.) *Cum consummasset Jesus sermones istos, migravit ad Galileeam, id est, in fine mundi, de gentibus ad Judæam.*

(Vers. 5.) *Relinquit homo patrem et matrem : ostendit quia relinquit Christus Patrem in cœlo ; sic tamen relinquit, ut non deserat : matrem, id est, synagogam. Adhæredit uxori suæ, id est, Christus Ecclesiae. Erunt duo in carne una, ostendit quia Christus est caput, corpus vero Ecclesia. Uxor describitur a viro, id est, cum discesserit quis a Christo, tunc conjungit se haeresi in uno scelere. Quatuor animæ pereunt, id est, qui dimittit uxorem suam extra rationem, et qui dimissam ducit.*

¹ Fortasse coronarium, nempe aurum : quod tributum immunitoribus, sive magistratibus Romano-

A (Vers. 23). *Dificile dives intrabit, et reliqua : de his dicit qui sub avaritia possident ; foramen acus, posterula Jerusalem dicitur. Alio modo foramen acus, confessio fidei, vel pœnitentia : divites Judæi dicuntur : camelus populus gentium. Tertio modo foramen acus, ostendit passionem Christi : camelus, id est, qui portat peccata generis humani.*

(Vers. 28.) *In regeneratione, id est, per resurrectionem.*

(Vers. 30.) *Erunt novissimi primi : et primi novissimi. Novissimi fuerunt populus gentium ; Judæi fuerunt primi, facti sunt novissimi. Sic de Petro et latrone : sic de infante et seniore.*

(Cap. XX.—Vers. 1 seqq.) *Pater familias conduxit operarios in vineam suam, pater Christus est : prima mane, ostendit initium mundi : operarios, cultores mandatorum Dei : vinea, id est Ecclesia : in vetere vinea, lex sive synagoga : denarium diurnum, vitam aeternam. In loro, id est, in mundo. Prima hora venit Abel : tertia hora Noe, et filii ejus : sexta hora venit Abraham : nona hora venit Moyses et David : undecima hora venit populus gentium. Alio modo, prima hora, id est, infans : secunda hora adolescentia : sexta juventus : nona senectus : undecima decrepita ætas. Quacunque hora conversus ingemuerit homo ex toto corde, accipit denarium diurnum. Sero factum, id est, fine mundi. Præcursor vineæ, Christus ; qui murmuraverunt Judæi sunt, dicentes : Portavimus pondus dei, id est, portantes legem et prophetas.*

C (Vers. 29.) *Jericho, interpretatur luna : significat defectionem populi. Duo cæci significant Judæos et gentes ; sedentes secus viam, id est, præsens vita juxta linem : transire Jesum, id est, per incarnationem et humanitatem transivit per mundum : stare Jesum, divinitatem ostendit.*

(Cap. XXI.—Vers. 1 seqq.) *Cum appropinquasset Hierosolyma, id est, cum venisset in mundum. Bethsage, id est, domus buccæ vel maxillæ : mons Oliveti, id est, nomen trium luminum, id est, refectio laboris, consolatio operis, notitia veri luminis. Castellum quod contra vos est, id est, Jerusalem, quæ contra legem Evangelii repugnabat. Solvite et adducite mihi, ostendit conversionem Judæorum, sive gentium, per prædicationem apostolorum. Dominus opus habet, non aliud nisi fidem : ad Sion, id est, specula : vita filia Sion, id est, congregatio fidelium : per vestimenta, ostendit doctrinam : Fecerunt eum desuper sedere, id est, Christus in corda fidelium ; straverunt vestimenta in via, conversionem humilitatis ostendit. Ramos de arboribus, id est, doctrina gentium : turba quæ præcedit, ostendit Judæos : turba sequens, si, militat gentes. Osanna, salvum me fac, sive salvifica : sicut salvas Judæos, salva et gentes : sicut salvas angelos, salva humanum genus. Apter ramos de*

rum provinciæ pendebant. Sed ariolari non vacat, Læsipli plura, quæ tuto levit, emendantur.

arboribus, id est, simplices doctores, qui per simplicitatem doctrinam patrum quasi surculos abscedunt. *Intravit Jesus in templum*, id est, in Ecclesiam. *Ejecti vendentes et ementes*, id est, qui dona Spiritus sancti vendunt et emunt, qui baptismum vel quamicunque sacrationem. *Cathedra*, id est, doctrina: mensa, id est, mandata legis: *pueros clamantes in templo*, id est, in Ecclesia. *Relictis illis, abiit foras*, ostendit relictos Judæos: abiit ad gentes. *Bethania*, id est, *domus obediens*. *Ibi mansit*, ostendit Christum in corde obedientium manere: revertitur in civitatem, ostendit in primo adventu venisse ad Judæos. Quid esurit nisi fidem Judæorum? *Arbor fici*, id est, synagoga: *secus viam*, iuxta literam. *Nihil inventi in ea, nisi folia*, id est, substitutionem Judæorum, et doctrinarum paternarum. *Arefacta sicut linea*, ostendit synagogam sine penitentia. Mens, id est, Christus. *Tollite hinc*, id est, Judæos; *facte in mare*, id est, in corda credentium.

(Vers. 28, 33 seqq.) *Homo qui habebat duos filios*: homo Christus est: *duos filios* Judæos, et gentes. *Quis ex eis fecit voluntatem Patris*, qui dixit eo, et non fecit? ostendit Judæos: et qui dixit non eo, et fecit? ostendit populum gentium qui fecit per confessionem fidei. *Paters familias plantavit vineam*: homo Deus Pater est; *vinea, synagoga*. *Sepe circumdedit*, id est, custodia angelorum. *Torcular*, id est, templum martyrium; *turrem in medio*, ostendit doctrinam Legis: *agricola doctores sunt*. *Cum autem tempus fructi appropinquasset*, id est, adventus Christi; *servi missi, prophetæ sunt*: quem primum occiderunt, est Jeremias et Isaías: quem lapidaverunt, est Stephanus¹. *Ejecerunt eum extra vineam*, id est, Jerusalem, in montem Calvariae. *Ilic vinea*, et aii coloni, ostendit Ecclesiam gentium, qui reddunt fructum, id est, confessionem penitentiae et fidei. *Lapis*, id est, Christus: *scissus de monte* et *ne manibus* (Dan. 11, 34), id est, sine actu virili, et concubitu: de matre sine semine, de patre sine tempore. *Factus in caput anguli*, continet duos patines, ostendit novum et vetus Testamentum, Judæos et gentes.

(Vers. 44.) *Qui ceciderit super lapidem, confringetur*, significat gentes super Christum, de infidelitate ad fidem, confringetur super, id est, in humiliatem. *Super quem vero ceciderit lapis, conficeret eum*, ostendit Judæos superstitiones.

(Cap. XXII, 2 seqq.) *Homo rex qui fecit nuptias filio suo*. Homo Deus Pater est; per nuptias ostendit copulationem Christi et Ecclesie. Sicut Eva ex costa Adæ, sic Ecclesia ex latere Christi redempta est: et sicut ex virginie terra processit Adam, ita et Christus ex virginie Maria natus. Misit preceos suos, id est, prophetas. *Prandium paratum*, id est, Scripturam sanctam; *tauri occisi*, ostendit qui pro Christo sanguinem fuderunt; *altilia*, id

A est, saginata. *Abierunt in villam*, id est, in cupiditatem: *ali in negotiationem*, id est, in mundo, sicut ait Apostolus: *Nemo militans Deo, implicatus negotiis secularibus*, ut placeat ei, cui se probavit (II Tim. 11, 4). *Reliqui tenuerunt servos ejus*, ostendit impetum persecutionis. *Ait servis suis*, id est apostolis. *Nuptiae factæ sunt*, id est, corda credentium conjuncta cum Christo pro amore charitatis. *Ite ad exitus viarum*, id est, ad gentes. *Congregaverunt bonos et malos*, ostendit praesentem vitam. *Intravit rex ad discubentes*, ostendit secundum adventum. *Homo non habens vestem nuptiam*, ostendit charitatem, ut ait, *Udes sine charitate mortua est*.

(Vers. 27.) *Mulier*, id est, synagoga, per septem viros: epaticum intelligitur. *Mulier defuncta*, id est, littera defuncta transiendo de veteri Testamento in novo. *In resurrectione cui erit?* id est, Ecclesia Christi. *Dixit Dominus*, id est, Deus Pater, *Domino meo*, id est Christo: *donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum* (Psal. cix, 4), ostendit quia humiliavit Judæos et gentes per patientiam sub pedibus ejus, ut per vindictam puniantur persecutores et in futuro. *Super cathedram Moysi*, id est, super doctrinam ipsius; *phylacteria*, id est, x verba legis in chartula conscripta portantes pharisæi in fronte.

(Vers. 37-59.) *Jerusalem, Jerusalem*: geminans ostendit affectum doloris? *sicut gallina congregat pullos sub alas suas*, in spiritis pinnis, id est, sublevatis aliis, ita et Christus expandit palmas in cruce, ut congregaret filios suos, sicut canticum Deuteronomii asserit: *Expandit alas suas et assumpsit eos super scapulas suas* (Deut. xxxii, 11). *Ecce relinquetur domus vestra deserta*, ostendit quia derelicti sunt a lege sua et a prophetâ, et a sacerdotio. *Non me videbitis donec dicatis: Benedictus qui venit in nomine Domini*, ostendit quia in secundo adventu, videbit eum omnis caro, et planget super se omnes tribus terræ qui pupugerunt eum (Zachar. xi, 10).

(Cap. XIV. — Vers. 2 seqq.) *Non relinquetur hic lapis super lapidem*, ostendit dispersionem Judæorum. *Tunc scandalizabuntur multi*, oste: dit quia per magnitudinem persecutionis negabunt Christum. *Abominatio*, ostendit statuam antichristi positam in templo: *desolatio*, id est, consummatio. *Qui sunt in Iudea*, id est, in confessione fidei. *Fugiant ad montes*, id est, ad doctrinam apostolorum: *qui in tecto*, id est, in contemplativa vita: *non descendat in domum*, id est, in activa vita: *in agro*, id est, in prædicatione Evangelii: *Non tollat tunicam suam*, id est, non revertatur ad pristinam conversationem suam.

(Vers. 19 : seqq.) *Vae pragnantibus*, id est, concupiscentibus res alienas: *vae nutrientibus*, id est, in opere perpetrantibus; *per eremum*, ostendit monachos, et me Bart, sive, quæ scilicet intercipie

¹ Satiis visum est, removere hinc verborum partem.

persecutionem, per sabbatum finem mundi. *Ubi fuerit corpus, illuc congregabuntur aquilæ : corpus Christus est : aquilæ animæ sanctorum sunt.* Aliter in resurrectione unaquaque anima proprium corpus sumet : per solem, ostendit prædicationem Evangelii : per lunam, Ecclesiam : per stellas sanctos sive predicatorum. *Virtutes cœlorum commoverebuntur,* hoc est agmina angelorum ad judicandum : *parebit signum in cœlo,* id est, crux Christi, per tubam ostendit sonitum angelorum. *Erunt duo in agro,* id est, in prædicationem Evangelii : *unus assumetur,* id est qui compleat prædicationem in opere : *alius relinquetur,* id est, in opere iustitiae ; in mola, in mundo : *duo molentes,* id est, in Ecclesia catholica, et hereticorum.

(Cap. XXV. — Vers. 1-14.) *Simile est regnum cœlorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas, id est, in resurrectione, corpora sua. Virgines sunt eo quod Christum non negaverunt. Quinque prudentes, eo quod propter regnum Dei laboraverunt : Quinque satuæ, ostendit qui pro retributione humanæ laudis gesserunt. Dormitare, est ante mortem ianguescere, dormire vero, in morte quietescere est. Media nocte, id est, in errore, sive in securitate negligentes. Nescio vos, id est, nescio opera vestra bona.*

(Vers. 14 seqq.) *Homo proficiscens, Christus est, peregre profectus, id est, de mundo ad Patrem. Vocavit servos suos, id est, doctores : dedit illis bona sua, id est, doctrinam Evangelii : quinque talenta, id est, quinque sensus, visus, auditus, odoratus, gustus et tactus : quos per consuetudinem solebat mouere, ut causas transitorias convertat ad æternam. Sic de visu dictum est, Averte oculos meos (Psal. cxviii, 37), et reliqua. De auditu, Sepi aures tuas, nec audiant linguis blasphemiarum (Eccli. xxiiii, 28). De odoratu, Bonus odor sumius Deo, in his qui salvi sunt (II Cor. ii, 15) ; de gustu, Nolite maledicere, sed benedicte (Rom. xii, 14) ; de tactu, Qui surabatur jam non sureretur, sed laboret manibus, unde tribuet et indigentem (Ephes. iv, 18). Ideo sunt decem talenta : duo talenta, id est, intellectus et operatio ; qui habet hæc, et implet, exemplis, et verbis docet, sa. va. semetipsum, et alios instruit. Ideo genuinatur talentum : unum ostendit intellectum. Abscondit in terra, id est, qui prædicationem Evangelii pro terrenis rebus do : Post rulum vero temporis, id est, in fine mundi. Metit ubi non seminavit, id est, ubi non fuit prædictio : Tollite talentum, id est intellectum : d. te ei qui genuinavit in bono opere. Quinque sensus, sicut ait Apostolus, Ipsi sibi sunt lex qui ostendunt opus legis in cordibus suis (Rom. ii, 13). Qui habet fidem et charitatem, dabitur ei intellectus, et operatio virtutum : Qui non habet, ipsum quod habet auferetur ab eo, id est, qui habet inde, —*

¹ Debet verbum *hædos*, sed et alia inferius intercederunt, quæ supplentur. Cetera quæ hoto contextu emendantur, adnotanda per singulos ferme

A et non habet charitatem, ipsa filies morierur in eo. Majestatem, id est, potestatem, dignitatem. *Hædos*¹ Judæos : oves vero populus gentium. Dextrum, id est, prosperum, sive rectum : sinistrum, adversum, sive poenale, quia apud Deum nihil est sinistrum.

(Cap. XXVI. — Vers. 6 seqq.) *Cum autem esset in Bethania, id est, in domo obedientie ; hic dominus pro mundo posuit. Mulier, id est, futura Ecclesia : Alabastrum, id est, corpus hominis : per unguentum, ostendit fidem confessionis : caput Christi Deus Pater, recumbens, id est Christus super Ecclesiam : Pauperes semper habebitis, id est, spiritualiter qui indigent doctrinam, sive corporaliter qui cibos indigent. Me autem non semper habebitis, ostendit*

B secundum carnem. Joseph venditur in Ægyptum xx argenteis, ut satiat famam corporis : Christus venditus xxx argenteis, pro peccatis hominum, et fame fidei. Opportunitas, id est, tempus congruum ; per azymam sinceritatis, sinceritatem mentis ostendit. Bibam illud in regnum Patris mei vobiscum, id est, membris suis : in regnum, id est, in Ecclesia. Percutiam pastorem, id est Christi : dispergunt oves, id sunt apostoli. *Præcedam vos in Galilæam :* hoc est, relicta Judæis, abiit ad gentes.

(Cap. XXVI. — Vers. 39.) *Si possibile est, transeat a me calix iste, id est, passio : hoc dixit pro parte carnis ; per gladium ostendit verbum divinum. Amputavit auriculam, id est, amputatum auditum Judæorum : immunditiam purgaret : flagellatus tenuit,*

C ut nos de flagellis peccatorum liberaret. Sicut Adam extendit palmarum in lignum vitæ, ita et Judæi extenderunt palmas in Christo : proinde et Christus extendit palmarum in lignum crucis, ut nos ab omnium stimulo liberaret. Per cantum galli ostendit recessionem Spiritus sancti : vincus ductus, ut vincula peccatorum nostrorum solveret.

(Cap. XXVII. — Vers. 6 seqq.) *Corbona Hebraice, gazophylacia Græce, Latine divitiarum custodia dicuntur. Per effusionem sanguinis Christi redempsum est humanum genus : per premium sanguinis, emptus est ager ad sepulturam peregrinorum. Hyrus Pompeius est² Barabbas ductus in desertum, id est in infernum : alter immolatus, id est, Christus pro peccato hominum. Exuerunt Christum, id est, exsoliatum, a fide Judæorum. Indoerunt chlamyde coccineo, id est, Christum in utrumque gentium ; aliter per coccineum chlamydem ostendit effusionem sanguinis ipsius, sive martyrum. Exuerunt eum chlamyde, et induerunt eum vestimentis suis, ostendit in fine mundi conversionem Judæorum.*

(Ver. 35.) *Milites sibi divisorunt vestimenta ejus : figuram tenet Evangelii, qui divisorunt inter se doctrinam Christi. Per divisionem veli ostendit versus essent.*

² Nec scio quid isthuc rel sit, nec libet ariolarum.

scissionem regni Iudeorum. Alio modo, *velum A scissum est*, ostendit scissionem Legis litterae per revelationem Spiritus sancti, vel per ascensionem Christi scissi sunt coeli humano generi. *Terra mota*, ostendit gratiam Dei, commota de Iudeis ad gentes; *petrae scissæ*, hoc sunt corda gentium scissa ad fidem; *monumenta aperta*, id est, corda ad fidem.

(Vers. 60 seqq.) *Monumentum, id est, Ecclesia ex gentibus: novum, ostendit, quia non fuit antea prædicatum verbum Dei gentibus; excisum monumentum in petra, ostendit Ecclesiam scissam de puritia gentilitatis; lapidem rotulum ad osium monumenti, ostendit duritiam in corda Iudeorum.*

(Cap. XXVIII. — Vers. 1.) *Vesper Sabbati: id est, sine mundi; prima sabbati, ostendit diem resurrectionis; revoluta lapide, significat revolutam duritiam Iudeorum in futurum; per fulgorem ostendit terrorem; per candorem vestimenti ostendit consolationem recorrectionis; in Galilæa, in monte, ostendit de populo Iudeorum ad gentes.*

IN EVANGELIUM SECUNDUM MARCUM.

(Cap. I et II.) *Initium Evangelii Iesu Christi Filii Dei, quod dicit Filii Dei, ostendit nativitatem secundum divinitatem: secundum carnem ostendit, dum dicit Jesus, Ecce mitto, id est, vox Patris: Angelum meum, id est, Joannem: ante faciem tuam, id est, Præcursorum Christi, notitiam ejus facientem. Vox Joannis est clamans, Christus est. In deserto, significat Iudeos, a lege, a regno, et a sacerdotio derelictos; parate viam, id est, corda, sive opera; rectas facilem ejus semitas, id est cogitationes cordis vestri. Per baptismum aquæ, ostendit ablutionem corporis et animæ: baptismum pœnitentiæ, remissio est peccatorum. Venit in domum Simonis Andrew, id est, ad Iudeos; dilucido valde surgens, ostendit adventum Christi, et iuvitum novi Testamenti; Abiit in desertum locum, id est, ad Iudeos; ibique orabat, id est ibi prædicabat.*

Non posset in civitatem introire. Illoc propter frequentiam populi; per paralyticum ostendit humanum genus: per lectum, corpus. A quatuor portabatur, hoc sunt quatuor elementa per quæ constat homo, aut quatuor ordines Evangelii, aut quatuor virtutes animæ, id est: fortitudo, justitia, prudentia, et temperantia. Fortitudo est pugnare contra vitia: justitia est diligere Deum ex toto corde, et proximum sicut seipsum: prudentia est providere futura: temperantia est omni iræ imponere modum. Nudaverunt tectum, id est, histriam Legis patescentes; submiserunt grabbatum, ostendit denudatam litteram Legis, manifestum sensum Evangelii.

(Cap. III.) *Præcepit eis, ut in naricula sibi deserirent, id est, Ecclesia prædicarent. Ascendit in montem, significat ascensionem ejus cum carne in cœlum; tonans, Christus est; filii tonitru, apostoli*

A sunt: nubes, prophetae; pluvia, prædicatio est. Lucerna sub modo, id est, qui pro cupiditate sæculi docet: sub lecto, id est, obscuritate delinquentium. Non est absconditum, quod non manifestetur; occulta lege Iudeorum, quæ manifestata est gentibus. Homo qui seminavit, ostendit doctorem: quod seminavit, id est, verbum divinum; in terra, in corde hominum; dormientem, id est, rescientem; per noctem, adversitatem, sive ignorantiam ostendit; per diem vero prosperitatem, sive scientiam ostendit; per germen, compunctionem cordis; per herbam, fidem operum; per spicam, perfectionem operationis: p'rum fructum in spica, ostendit consummationem operum: per falcem, amputatio præsentis vitæ et consummatio sæculi.

(Cap. IV.) *Dimitiens turbam Iudeorum, abiit in navem, id est, in Ecclesiam ex gentibus. Aliæ naves erant cum illo, id est, diversæ Ecclesie haereticorum: per procellam venti, ostendit persecutiones contra fidèles; fluctus mittebat, ut impleretur navis, ostendit persecutionem Antichristi, seu sævissimam, ut prope ad negationem veniant multi: dilecti a Deo, perseverant in fide. Dormire Christum in puppe, ostendit probationem fidelium in persecutione. Excitauit eum, id est, invocant eum in persecutione, in adjutorium sibi. Facta est tranquillitas magna, id est, post persecutionem Antichristi, et post resurrectionem. Homo habens spiritum immundum, significat humatum genus; catenas disrumpens, ostendit gentes prævaricantes legem naturæ suæ: sive doctrinam philosophorum. Sic et Iudei disrumpentes lateram Legis, sive prophetiam. Concidit lapidibus, ostendit populum gentium adorantem lapides.*

(Cap. V.) *Homo sedens, vestitus ad fidem Jesu, ostendit vestitum fidei et charitate; sana mente, id est, pura atque sincera mente. Erogarerat substantiam suam in medicis, id est, quia totam fidem, et conversationem et spem suam in philosophis posuerat. Misit binos, ostendit duo Testamenta, ut eadem ubique prædicerent: similiiter et quia caritas in minus duobus non consistit. Per virginem, consolationem sive disciplinam ostendit, ut Paulus ait: Quid rultis in virga veniam ad ros, an in spiritu mansuetudinis, et consolationis (I Cor. iv, 21)? Calciati sandalibus, pro tribus causis, propter spinas, id est, pro obligatione divitiarum, vel sollicitudine sæculi: propter frigus, id est, pro cupiditate mentis aut infidelitate: propter serpentes, id est, propter doctrinam haereticorum. Non dubius tunicus, id est, non dupla mente, nec dubitale inter fidem et infidelitatem, non dupla fiducia in novo aut in veteri. Non sicut simulatores, qui ab hominibus laudem querunt; per eumani quam non subsequitur prandium, consummatio sæculi, quod veniente Christo consummationem suam vidit. Jam præterit hora, id est, littera Legis*

unde ait, Vetera transierunt, et ecce facta sunt nova A *(II Cor. v. 17).*

(Cap. VI, VII.) *Naves in medio maris, id est, Ecclesia in fluctuatione mundi. Jesus solus in mare, significat solus natus in terra sine tactu; ventus contrarius, ostendit persecutionem diaboli post ascensionem Christi in apostolos. Voluit praterire eos, ostendit ad probandos eos. Genesareth portum aptum interpretatur. Abiit in partes Tyri et Sydonis, id est, ad gentes; ingressus in domo, id est, in mundum.*

Neminem voluit scire, ostendit humilitatem. Non potuit latere, id est, quia opera ejus manifesta sunt semper. Per mulierem intelligitur primitiva Ecclesia. Procidit ante pedes Jesu, apostoli sunt, sine prius saturare filios, id est, Iudeos, ut percipient mandata legis Evangelii; et si indigni judicaverint regnum Dei, tunc accipient gentes illud. Invenit pueram jacentem super lectum, id est, invenit eam in pristino corporis sui¹. Per surdum et mutum, ostendit humanum genus; surdus erat qui non audiebat mandata Dei; nec dicere valebat mutus, quia confessionem laudis reddere non valebat, et confessionem fidei non habebat. Edicit eum extra turbam, ostendit remotam vitam, quia in remotione semper cognoscit homo cæcitatem peccatorum ad pristinam conversationem bona naturæ. Misit digitos in aures cordis ejus: et aperuit os ejus, in confessione fidei. Suspiciens in cœlo, ostendit ut omnes laudes Deo referrent: Ingemuit, id est, pro peccatis generis humani, quæ in mundo eminebant. Alter, ut exemplum daret nobis, ut cum supplicationibus rogemus Deum.

(Cap. VIII.) Per cæcum genus humanum ostendit: Qui adduxerunt eum ad Jesum, ostendit doctores. Apprehensa manu, id est, dedit operationem. Eduxit eum extra vicum, ostendit remotionem contemplationis vitae, sive extra pristinam conversationem. Exspuens in oculos, per sputum, incarnationem Christi ostendit, per quam illuminatus est genus humanum: impositis manibus, id est, dedit adjutorium operationis.

Video homines retut arbores, hic ostendit exempli humilitatis, ut nullus extollatur de virtutibus, sed minorem et inferiorem se existinet omnibus. Iterum impossit manus super oculos: et aperti sunt, ostendit quia aperuit corda hominum, ut viderent scientiam Dei clare et sine dubio crederent: restitutus est, id est, in bonis operibus. Misit illum in domum suam, id est, revocavit illum ad pristinum mundanæ naturæ: descensio Christi de monte, ostendit ejus descensionem e cœlis. Hic discipuli ordinem tenent prophetarum vel patriarcharum.

(Cap. IX.) *Turbæ inquirentes ab eis, adventum*

¹ Nullo negotio supplex statu, aut quid simile. Nobis quod vacabat in originali spatiū explore non libuit.

² Contrario sensu erat, Moyses per legem redemit. Tum inchoata alia sectione, Homo, id est, Christus.

Christi ostendit: quod turbæ iegem a prophetis et patriarchis conquirebant. Salutabunt eum, hic salutem pro humilitate intelligit. Qui attulit filium suum, ordinem tenet patriarcharum: filius genus humanum ostendit: per spumam superbiam ostendit: per stridorem dentium, per arescere, avaritiam ostendit. Discipuli non potuerunt curare: hic discipuli figuram tenent patriarcharum, quia neque prophetæ neque patriarchæ potuerunt curare humanum genus, nisi veniens Christus suo sanguine redemit illum, ut ait propheta, frater non redimit, id est, Moyses per Legem, redimit³ homo (Psalm. XLVIII, 8), id est, Christus. Ab infantia, id est, prima aetate generis humani: dixit, pater infanti, Credo, adjuva incredulitatem meam, ostendit B dixisse, si deest fides, adauge. Multum discerpens eum: ostendit, quia quando vidit diabolum evasorum de terra in fine mundi, tunc datur illi potestas, ut faciat quantum vult propter electos Dei: cum vidit se de unoquoque homine per confessionem et penitentiam expelli, tunc contra illos plus suscitavit vicia, et crudelissimas impugnaciones. Factus est relut mortuus, hic exemplum ostendit purgatum hominem, id est, qui per confessionem et penitentiam, mortificat semetipsum. Illic videtur duo miracula fecisse Jesus, a dæmonio curavit, et quasi mortuum suscitavit: sic suscitavit genus humanum a morte peccatorum, et liberavit a dæmonio servitutis; per molam, circuitus saeculi ostenditur: per asinum immunditia peccatorum.

Mergere in mare, id est, humiliare se in sacculo per penitentiam, vel perire in proprio peccato: quia levius est pro se solo penam sustinere, quam et alii a regno Dei disturbent. Per vermes ostendit sero penitentes, semper comedit illum in cena, quia dum spatiū habuit non emendavit. Omnis igne satietur: per ignem accensio Spiritus sancti intelligitur, quia sicut omnis caro perire sine scle, ita et omni homo sine scientia verbi Dei infatetur. Habeite saltem in vobis, id est, habeote sapientiam Dei in vobis.

(Cap. X.) *Veniant in finibus Iudeæ, ostendit in futurum reversuros ad fidem Christi Iudeos. Ultra Jordanem, id est, ad gratiam baptismi. Sinite parvulos venire ad me, hic parvuli tenent figuram gentium: discipuli qui prohibebant, figuram tenent Iudeorum. Camelos per foramen acus non posse transire, nisi depositis oneribus: sic et Iudei, nisi deposito onere peccatorum, sive divitiis, non possunt intrare in regnum Dei. Quid relinquit Petrus qui dixit, Nos omnia reliquimus (Matth. xix, 27) ostendit quia multum relinquit homo, qui semetipsum postponit. Praecedat eos, id est, praecedat oves suas exemplis: per calicem, ostendit*

Claimabat res ipsa restituī locum continua oratione, ut fecimus, frater, non redimit, id est, Moyses per legem: redimet homo, id est, Christus. Innumerā alia taciti castigamus.

passionem; per baptismum, mortificationem, sive A dormitionem Ecclesiæ. Sicut Adam per tria peccavit, id est, concupivit, prævaricavit, superbe egit: ita et Christus tres dies fuit in sepulcro, similiter et proinde tēr mergitur homo sub onda baptismi; unde ait Apostolus: *Consepti enim sumus cum Christo per baptismum; in morte enim ipsius baptizati sumus* (Rom. vi, 3). Qui voluerit in eis primus esse, erit omnium seruos: hic ostendit doctores Ecclesiæ; cœcus tenet figuram genitum: *Sedebat juxta viam*, id est, juxta fidem.

Clamabat ad Jesum, Miserere mei. Moralis sensus: cum incumbimus in oratione, tunc turba, fantasma, mentes fidelium increpant, ut taceant, dum volunt nos excludere ab oratione perseverantibus nobis. Tunc Jesus stans, secus nos: stare enim divinitatis est, transire vero humanitatis est: præce, ut illos vocare, id est, per prædicationem apostolorum: vocal gentes ad fidem. Projicit vestimenta sua, id est, pristinam conversationem suam: exsiliens, id est, de ignorantia ad scientiam, de infidelitate ad fidem.

(Cap. XI.) *Invenietis pullum alligatum, ostendit gentes alligatas, cum culpa peccatorum: super quem nemo sedet, id est, ubi nullus doctor prædicavit: Solvite, et adducite ad me, id est, per prædicationem adducite ad fidem. Vedit arboreum fici, ostendit quia longe erat fides Judæorum a Christo. Non erat tempus ficorum, id est, non erat tempus Judæorum, ut crederent, quod se indigne judicaverunt regnum. Non sinebat ras transferre¹ per templum, id est, corda fidelium.*

(Cap. XII.) Non vult Christus aliud fieri opus, vel transire nisi quod sanctum est: *Tradi eam colonis, id est, custodi legem: torcular, hoc est templum Salomonis; aliter ostendit martyrium. Venit ad Synagogam, synagoga saepe custodia angelorum: turrem, hoc est Lex: ejacerunt cum extra vineam, id est, de Judæis ad gentes. Aliter de civitate Jerosolyma in montem Calvariae. Vidua misit duos nummos, quod est, quadrans, per quos intelligit hominem quadrantem, qui se Deo obtulit. Quæcumque petieritis, credentes in oratione, sicut robis* (Supra xi, 24); quomodo sic sanctus Paulus dicit: *Ter rogari Dominum pro stimulo, et non recessit a me* (II Cor. xii, 8). Diabolus petuit, ut tenaret Job, et permisit eum Deus. Paulus non est exauditus, ut per ipsum stimulum coronaretur: diabolus exauditus est, ut per ejus tentationes Job coronaretur. Proinde Apostolus ait: *Nescimus quid patemus* (Rom. viii, 26), nisi Christus, qui interpellat pro nobis.

(Cap. XIII.) *Gens adversus gentem, id est, pagorum adversus Christianorum. Moraliter caro adversus animam: regnum diaboli contra regnum*

¹ Meretur referri, ut erat locus iste, quod se iudicaverunt, regnum, non sciebat ras transferre, qui corda fidem: non vult, etc. Hand scio non plura paucioribus verbis via comprehendi poterant.

Christi: vitia carnis adversus spiritum bonæ operationis. Terræ motus, id est, de infidelitate ad fidem, id est, corpus sive anima audiendi verbum Dei. *Stantibus propter me in testimonia illis, id est, si crediderint testimonium vestrum, erit illis ad vitam: et si non crediderint, erit illis ad pœnam.*

De die et hora nemo scit, nisi Pater, ostendit pro parte corporis, quia corpus Christi Ecclesia est. Quod dicit, nescitis tempus, id est, exitum uniuscujusque sive consummationem sæculi.

Homo peregre profectus est, id est, Christus de mundo cum carne ad cœlum; reliquit domum suam, id est, Ecclesiam: doctoribus uniueususque operis, id est, uniueususque gratiae virtutis: per genitorem episcopum ostendit sive doctorem. Sero super B Sodomam pluit ignis², et sulphur de cœlo: media nocte percussa est Ægyptus in primogenitis suis: mane subversa est Sodoma, et ascendit favilla ejus usque ad cœlum. Ne reuiat repente, inueniat vos dormientes, id est, in ignorantia, seu in securitate negligientia.

(Cap. XIV.) *Fregit alabastrum, significat corpus Christi vulneratum in cruce; per unguentum confessio fidei ostenditur: caput Christi Deus Pater est Quærebatur opportune, ut traderet eum, ostendit quis opportune tempus advenerat ad perditionem Judæorum, sive Judææ, et opportunitas redemptionis Ecclesiæ. Primo die azymorum, id est, die Iovis; azyma sinceritatis facta est Ecclesiæ. Transitus quatuor modis dicitur, id est, de mundo ad Patrem, de Judæis ad gentes, et nos de infidelitate ad fidem, de morte ad vitam.*

Homo languenam aquæ bajulans, figuram tenet apostolorum, sive successorum et baptizatorum, per quos baptismum efficitur: languena baptismus Trinitatis significat. Pascha manducare cum discipulis suis, ostendit se cum discipulis ad Judæos: aliter manducat in membris suis qui est Ecclesia. Per cœnaculum altior via ostenditur: per stratum magnum amplectitudo Ecclesiæ ostenditur. Agnum immolatum in Ægypto, ostendit immolatum in novo Testamento mysterium corporis et sanguinis; quod vetus sacrificium Judæorum recessit, id est sanguis hircorum et taurorum: nam nostrum sacrificium, quod vinum dicitur Melchisedech, oblatum est, reverente Abraham de cœde. Pro quid sigillatum interrogabant, ostendit ut nullus confidat de conscientia sua. Relicto syndone, fugiit nudus ab eis, ostendit relicta malitia Judæorum; nudus fugiit, ostendit quod apostoli nudi a superstitionibus Judæorum abiecti sunt ad gentes. Calcificebat se Petrus ad ignem, significat lepiditatem apostolorum, et suam negationem et infidelitatem Judæorum.

Videbunt Filium hominis sedentem a dextris virtu-

² Atque hic excidisse videtur sacri textus partitura, quam exponit, sive ipsum verbum sero. Innuobsequentis sectionis, ubi dicitur, *Fregit alabastrum*, scriptum antea erat *Fregit*, etc.

nis, ostendit quia vidit illum Stephanus : vidit et Saulus, quando prostratus fuit in via ; viderunt et alii plures. Pilatus interpretatur os malleatoris : qui format, non formatur ; ita et persecutores formant animas justorum ad regnum cœlorum ; ipsi informes remanserunt a gratia Dei. Spineam coronam Dominus in se suscepit, ut spinas peccatorum nostrorum ablueret : unde dictum est Adœ : Spinæ et tribuli germinentur tibi (Gen. iii, 18).

(Cap. X V.) De tertia hora quod dicit Jesum crucifixum, ostendit eum judicatum, ut crucifigeretur ; sexta hora levatus est in cruce : Eli, Eli, lamma sabectani, quod est, Deus, Deus meus, quare me dereliquisti, ostendit pro parte carnis, non secundum divinitatem relinqui, quia unitas est protestatis. Reliquit carnem filii ad horam in passione, ut per proprium filium adoptatos filios haberet. Sicut spongia plena cavernas aceto ; ita et Judæi pleni erant superstitionibus, et acerba doctrina. Joseph figuram tenet primitivæ Ecclesiæ ex gentibus. Mercatus est sindonem, per pretium sindonis ostendit confessionem fidei : per sindonem ostendit mortificationem Ecclesiæ, sive gratiam baptizatorum : Involutum corpus Jesu in sindone noto, id est, circumdato Christi Ecclesia, et revocationem regenerationis ; per monumentum et sindonem, ostendit altare in quo corpus Christi ponitur. Alter Ecclesia, qui receperunt Christum per fidem in cordibus suis ; sive manducandum corpus illius, et sumendum sanguinem ejus. Petra Christus est,

Monumentum scissum petra, ostendit Ecclesiam dedicatam de latere Christi. Advolvit lapidem ad ostium monumenti : ostendit absconsum Christum in lege et prophetia ; per revolutum lapidem, ostendit apertam historiam legis, Christum, in novo Testamento. Non est hic, id est, non est apud Judæos, sed apud gentes. Ite, dicite discipulis et Petro : nominat pro negatione, ut non desperaret, et pro principatu apostolatus.

Maria de qua ejecerat septem dæmonia. Perseptem dæmonia ostendit totam vitam illius inquinatam, quia per septem dies volvitur. Prædicare Evangelium omni creaturæ, id est, omni homini ; quia homo partem habet cum alia creatura, cum angelis intelligere, vel discernere, cum jumentis videre et sentire, cum arboribus vivere : lignum vivit ex viriditate, sic et homo per juventutem : cum lapidibus esse, quia sicut lapides, sunt et homines credentes.

Dæmonia ejicient ; sive spiritualiter, sive corporaliter ; linguis novis loquentur, sive diversis linguis ; nova lingua prædicatio Evangelii est ; serpentes tollent, id est, venenum serpentinum, sive doctrinam hæreticorum ; si mortiferum biberint, non eis nocet, nec doctrina hæreticorum ; super ægros manus, id est, sive corporis, sive animæ. Tres legimus cum corpore de mundo assumptos in cælum : Dominus

A elevatus est a sua virtute, quia nec per concubitum genitus, nec per concubitum generans, sed ex virginie natus est ; Enoch ablatus est, quia per concubitum generans ; Elias cuin curru raptus est, quia per concubitum genitus est, non per concubitum generans, quia virgo permanens.

IN EVANGELIUM SECUNDUM LUCAM.

Lucas, ipse consurgens, Syrus natione Antiochen-sis, arte medicus, discipulus apostolorum, secutus est Paulum, serviens Deo sine crimine, nunquam habens uxorem, lxxxiii annorum obiit in Bithynia, plenus Spiritu sancto, sepultus in Constantinopoli. In Achaia, Græca lingua Evangelium scripsit ; Matthæus scripsit Judæis fidilibus ; Marcus penitentiibus ; Joannes perfectis ; Lucas Græcis fidilibus.

(Cap. I.) Fuit in diebus Herodis, et reliqua. Hic implevit ordinem, dixit regem et regionem in qua fuit, sacerdotem, et gentem ejus, et uxorem ipsius indicat : de vice Abia, id est, in diebus Domini. Zacharias, memor Domini interpretatur ; cui apparuit angelus Domini a destris altaris, ostendit quod ei quia memor Domini est, demonstratur mysterium Dei. Abia, pater Domini, interpretatur ; aptum fuit, ut in tempore officii, patris Domini cœptus esset iste, qui Patrem Dominum prædicasset, Elisabeth, Dei mei saturitas, interpretatur : figuram Marie portat, quæ plena Deo fuit ; et ambo justi coram Domino, non coram hominibus, quia olim sterilis in lege maledictum fuit ; incedentes in omnibus mandatis, id est, totam legem servabant.

C Non erat illis filius, quia Elisabeth sterilis ; et ambo perseverabant in diebus suis. Ideo hæ duæ causæ memorantur : testimonium magis suis est virtus. Ingressus Zacharias in templum, id est, Christus in Mariam : populus orat, idem primum rogit Zachariam populus, id est, libertatem de captivitate : apparuit ei angelus, non dixit, venit, quia ibi ante fuit. Zacharias turbatus est, id est, quia Judæi turbabuntur, adveniente Christo. Exaudita est oratio tua, id est, magis quam petisti : rogaisti pro liberatione plebis, et donatus est tibi Præcursor. Et multi in nativitate ejus gaudebunt, quia post perditionem gaudebunt in vitam æternam.

D Quia ipse dixit, Ecce agnus Dei, et reliqua : præcedit Christum, ante baptizatur, et prædicavit, ante conspectus, ante natus, et mortuus : sex causas, quia sex menses inter eos erant. Ego sum Gabriel, id est, fortitudo Dei. Concepit Elisabeth, non dixit de Zacharia : Cognovit uxorem suam, quia deficit ab eis voluntas desiderii ; et occultabat se, propter pudicitiam : ut probaret quod conceperat, si verum fuisset : mensibus quinque, id est, v nullia sæculi, sive quinque libri Moysis.

Anferre opprobrium memum, id est, sterilitatis opprobrium, et conceptionis in senectute ; inter homines, quia non fuit opprobrium spud Deum. Sicut

¹ Scriptum erat, duæ causæ, memorat testimonium major fuisset, etc;

in sexto mense missus est Gabriel a Domino in ci-
vitatem : ita in sexto miliario mundi missus est
Christus. Joseph, *saluator*, interpretatur, qui sal-
vavit *Ægyptum de fame* : sive ¹ *Maria benedicta*, id
est, a carne Christi : turbata autem quia nesciebat,
si praterito, an futuro quod angelus dixit : *Spiritus
sanctus venit in te* : *Spiritus noster est omnis gra-
tiae*, quando inspiratur, quomodo agnoscit Maria,
quod dixit angelus, vel dum plena erat spiritu,
sciebat quod angelus locutus est ei. *Virtus Altissimi
obumbrabit tibi*, id est, abscondit te in *Ægypto* fu-
giendo. *Cognata tua*, ideo dicitur, quia Elisabeth de
tribu Levi fuit, id est, de tribu Dei : *ecce ancilla
Domini*, ut dicit, filius ancillæ tuæ.

Abiit in montem cum festinatione : quia omn's ²
voluntatem Dei implere, festinare debet. *Exultavit
insans in utero matris ejus*, id est, honoravit filius
filium, sicut honoravit mulier mulierem. *Exclama-
vit vox magna*. Aptum fuit, quia de Joanne dictum
est, *Vox clamantis in deserto* (*Isa. xl*, 3). *Joannes
est nomen ejus*; cur non dixit, *Joannes erit?* quia
ab angelo vocatus est antequam conciperetur. *Et mi-
rati sunt*, id est, convenientia inter patrem et ma-
trem. *Benedictus Dominus noster*, bonitatem Dei dum
rogavit Zacharias pro liberatione plebis, illi Prä-
cursor donatus est. *Erexit cornu salutis*, id est,
Christus quia cornu nec caro est nec ossus : sic et
Christus, nec ossus, nec caro est : tantum divinitas.
Puer crescebat, id est, corpore.

(Cap. II.) *Hæc descriptio prima facta est*, id est,
Romanis, quia Julius primus regnauit Romanis,
sed non tenuit universum mundum : et post eum
regnauit Augustus : post Augustum Tiberius. In
tempore Augusti et Tiberii tempus Christi comple-
tum baptisatum suum : quia **xv** anno de regno Au-
gusti venerunt in uno curro ad civitatem suam Au-
gustus et filius ejus Tiberius. Post quam adsuerrunt
agnum mundi, ostendit quod in regno ejus nasce-
retur ipse, qui regnaret in universo mundo, et pater
unitatem filii sui voluntatem. Ipso tempore appar-
uit circulus æreus erga solem, ostendit quod na-
scitur in tempore ejus, cuius potestas et pulchritudo,
et lux, et sapientia circumdedisset omnem potentiam :
primam pulchritudinem, lucem et sapientiam. Ipso
tempore fluxit fons oleum a taberna meritoria tota
die, usque ad vesperum : ostendit quod nascitur in
tempore ejus, a quo fluxisset fons olei, id est, spi-
ritualis unctio per totum Evangelium usque in fine
mundi. Augustus patrem figurat, Tiberius filium.
Properea census datur, ut sciret rex numerum ho-
minum et magnitudinem. A præside Syriæ ³, osten-
dit locum de quo Christus fuit : *ut profiterent singuli
in suam civitatem*, ostendit, ut nullus extra Eccle-
siam censem Deo reddat. *Positus in præsepio*, id
est, corpus Christi super altare : bos et asinus in

A præsepio Christi ostendit gentes et Judæos communi-
care super altare : *Locus in diversorio*, id est, do-
mus inter duos muros, duas januas habet : figuram
Ecclesiae, inter paradisum, et mundum. Exercitus
militum ostendit ducem Christum sequi. Pastores
loquebantur, aptum fuit, ut pastores loquerentur :
apium fuit, ut pastores testimonium darent de vero
agno. *Transeamus in Bethlehem*, ostendit nobis non
aspicere retro, nec ad dextram, nec ad laevam,
nisi ad Christum. *Invenerunt Mariam, Joseph et in-
fantem*, per hos tres sanatus est mundus.

Maria conservabat omnia verba hæc, id est, quod
angelus ei dixit. *Postquam consummati sunt dies
ocio*, ut circumcidetur : et in octava beatitudine
ostendit passionem Christi dum dicitur : *Beati qui
persecutionem patiuntur* (*Matth. v*, 10). Circumci-
sio Christi die octavo, ostendit sanguinem marty-
rum, usque in diem judicii : sive quia implevit
legem, et non solvit. *Postquam impleti sunt dies
purgationis ejus*, id est, duodecim dies de puro,
de puella triginta in lege fuit, ut mulier non intret
in Ecclesia. *Par turturum, aut duos pullos colum-
barum*, per saevitiam turturis ostendit esse pruden-
tiam sicut serpentis, per columbam simplices esse :
par, ostendit, ut totum se homo offerat Deo. *Reve-
lationem gentium*, id est, gloriam fidei. *Ecce pos-
itus in ruinam*, id est, his qui non credunt ; in re-
surrectionem, his qui credunt in eum : *et signum*,
id est, *Evangelium*. *Veni separare hominem ad-
versus matrem*, et reliqua (*Matth. x*, 35) ; ut ipse
ait : *Quæ est mater mea* (*Matth. xii*, 48) ? *Becas
ille venter qui te porriavit*, et reliqua (*Luc. xi*, 27),
id est, ut multi bona cogitationes cogitent : dum
non sola Maria mater Christi est.

Et tuam ipsius animam pertransent gladius, id
est, sermo Dei, sive passio Christi. *Vixerat cum
viro suo annos septem*, id est, synagoga cum episcopo :
et non discedebat de templo, id est, quia non
debet Ecclesia discedere de cœlo. *Puer
autem crescebat*, id est, corpore. *Et confortabatur*,
id est, spiritu. *Cum esset duodecim annorum*, id est,
duodecim tribus quæ venerunt ad Christum : *Post
triduum invenerunt eum*, pater, id est, Ecclesia, et
mater, id est, synagoga : qui *quærebant eum*, per tres leges : *et non incernerat
eum*, nisi per Evangelium. *Et erat illis subditus*,
ostendit quod filius hominis non venit ministrari,
sed ministrare.

(Cap. III.) *Ab anno quinto decimo Tiberii Cæsaris*,
primus rex, primus præses in nativitate Christi
memorantur, id est, dum non cooperant docere ;
nunc autem rex quartus tetrarcha commemoratur,
dum ad predicationem et ad baptismum venit. Rex
significat Christum, et quatuor tetrarchæ ostendunt
quatuor Evangelia : duo sacerdotes, id est, duas

¹ Erat, *Ægyptum de fame sive Maria, benedixit*, etc.

² Supple qui vult, aut quid simile. Inferius gra-
viora occurrent, quæ ex parte castigamus. Ejusmodi
est illud.

³ Præside Syriæ, pro a Perside, etc., et ut profi-
terent (*leg. profiterentur*) singuli, pro ut propheta-
rent, etc., neque enim omnia referre vacat; erat
que revera totus tractatus una littera emendandus.

leges : per senum numerum, factus est mundus. A Primus rex de Romanis, ostendit unitatem regni Romanorum, et quartus tetrarcha super Iudeos, ostendit divisionem regni Iudeorum. Factum est verbum Domini super Joannem, *Vade et prædicta baptismum* : *Vallis impletur, id est, Judæi et gentes : montes et colles humiliabuntur, id est, qui se humiliat exultat : et erunt præva in directa*, id est, qui fuit luxuriosus, sit castus : *et aspera in vias planas, id est, qui superbus sit humilis. Videbit omnis caro salutare Dei, id est, Judæi et gentes, viri et mulieres.*

(Cap. IV.) *Venit ad Nazareth, in qua nutritus est, ostendit, Ecclesiam in qua nutritus sit, homo non obliviscatur ; et surrexit legere, hic ostendit, si id juniori revelatum fuerit, senior taceat* (I Cor. xiv, B 30). id est, Evangelista et Pentateuchum; surgit et Petrus in medio discipulorum; stetit, ostendit quod non redditum, prædicandum est; propter quod unxit me, id est, non oleum commune, sed spirituale: *Evangelizare pauperibus, id est, ut beati pauperes spiritu, et captiis redempcionem, id est, Judæis de Pharaone, et gentibus de diabolo : cæcis visum, id est, Judæis et gentibus : dimittere confractos, id est, Iudeos, lumen fabricando, et gentes idolis supplicando : annum Domini, id est, quia annus quatuor tempora habet, ostendit quatuor evangelistas; et duodecim menses, duodecim apostolos ostendit; et diem retributionis, id est, diem judicii ; ad litteram, *hodie impleta est Scriptura in auribus vestris.**

Multa viduæ erant in Israel, id est, Ecclesia; Elias significat Christum; Neeman Syrus significat gentes; filia, id est, synagoga; Giezi, id est, Ecclesia; habens dæmonium, id est, idolis credendo. Quid nobis et tibi ? id est, nobis tormenta, tibi gloriam.

(Cap. V.) *Secus stagnum, id est, secus legem ; duas naves, id est, duas Ecclesias : Duc in altum, id est, Christum ascendentem in cœlum : Tota die laborantes, nihil cepimus, id est, per veterem legem nullum duximus ad vitam. Impleverunt ambas naves, id est, quia per Ecclesiam et synagogam convertit : Ita ut mergerentur, id est, homo qui divitiis, et paupertatem non sustinet. Exi a me, Domine, quia peccator sum, ostendit, id est, non existit Dominus, quia non deserit veram humilitatem.*

*Noli timere, id est, non timeat peccator medium. Ambulabat magis sermo de illo, id est, sanitatis et doctrine. Quando orabat, ostendit theoricam vitam : quando sedebat, ostendit actualem vitam. Per tegulas, id est, per divinitatem : *Surge, et ambula, ostendit resurrectionem omnium. Exi in monte orare, et descendit ad turbas, ostendit theoreticam, et actualēm in unum.**

¹ Fortasse auctor quamdam inter se vocum cardinales et cordis allusionem auctorabatur. Sed est opus Oedipo hisce verborum monstris, quæ neque fereris operæ pretium, cum restituieris.

² Sufficiimus quæ desiderabantur verba de sacro

(Cap. VI.) Quatuor beatitudines leguntur, quia quatuor virtutes cardinales continentur : cædes Latine dicitur cordis : istæ quatuor lenes, ostenduntur quatuor partes mundi. Item octo ad octo animas pertinet, quæ fuerunt in arca Noe, per quas omnes genus humanum ostendit. *Merces restra multa est in gloria, id est, pro prædicatione, persecutione et patientia. Secundum hæc faciebant patres eorum prophetis, id est, odiebant, exprobabant et ejiciebant nomina eorum. Væ vobis divitiis ! quia habetis consolationem vestram* ³, et non Deo gratias agitis, non Deo, sed divitiis vestris. *Væ vobis ! cum benedixerint homines, id est, inimicis vestris. Nihil inde sperantes, quod vos habetis date, ut in gloria recipiatis mercedem a Domino.*

(Cap. VII.) *Numquid potest cæcus cæcum ducere ?* id est, stultus stultum docere : *ambo in foream cadent, id est, in perditionem. Ibat in civitatem quid dicitur Naim, ostendit post sanatum infirmum, quod suscitavit mortuum, quia infirmitas præcedit mortem. Filius unicus matris, id est, Adam de terra portatur a quatuor, id est, a quatuor elementis, unde homo est. Tangitur locus a Deo, id est, lignum crucis, quia periret Adam per lignum. Homo a terra portatur quando sola terrena cogitat, sive quando æger est, ambulare non potest ; ab aqua portatur, quando luxuriare cogitat, sive quando pro nimio frigore corpus tangi non potest ; ab aere portatur, quando omnia pro laude humana agit, sive quando pro ægritudine flare non potest ; ab igne portatur, quando pro nimia febre, tangi non potest. Tres mortuos suscitavit Dominus, id est, filium unicum matris, et filiam principis (Marc. v, 41), et Lazarum (Joan. xi, 43). Primum in domo, id est, in cogitatione : secundum in porta, id est, in verbo : tertium de monumento, id est, in opere. Qui minor est in regno Dei, major est illo, id est, Christus, quia angeli nati sunt ; ut dicat, *Minuisti eum paulo minus ab angelis* (Psal. viii, 6) ; tamen Christus major est Joanne regnante cum Patre. Justificata est sapientia à filiis suis, id est, Populi et publicani justificaverunt Deum.*

D *Alabastrum unguenti, id est, corpus cum fide : stans retro, post ascensionem Domini ; secus pedes, id est, apostolorum ; lacrymis rigabat, id est, charitas interna in Deo ; capillis, id est, superfluos cibos, et vestimentum dare ; osculabatur pedes ejus, id est, cum omnibus pacem babere. Unus debebat denarios quingentos, id est, peccata gentium commissa per quinque sensus ; alius quinquaginta, id est, peccata Iudeorum. Ista mulier Maria Magdalena fuit, de qua ejecta sunt septem dæmonia. Quis est qui peccata dimittit, id est, potentia divina*

*textu, vae vobis divitiis. Eiam tertio ab hoc versu, ubi dicitur, id est, inimicis vestris, videtur Scripturæ locus excidisse. Denique pro eo, quo i rescripsimus, *Nihil inde sperantes, erat antea, Nihil desperantes*. Alia dissimulamus, quæ innumera sunt.*

et virtus. Ista Maria figurat Ecclesiam, de qua ejicit septem vitia, quod in septem dies peccavit homo.

(Cap. VIII.) *Vir quidam, id est, populus gentium; Temporibus multis, id est, a principio mundi: Vestimentum non induebatur, id est, fide; Nec manebat in domo, id est, in Ecclesia; Sed in monumentis, id est, consuetudo peccandi; Catenis, et compedibus, id est, lex naturae et litterae; Sedentes, id est, in fide, post baptismum; vestitum, id est, in immortalitatem; Ad pedes ejus, id est, ad apostolos. Dimisit illum, et dixit, Redi in dominum tuam, ostendit de theoria nos venire ad actuale.*

Mulier, id est, Ecclesia: Fluxum sanguinis, id est, lex naturae: Ab annis duodecim, id est, duas artates. Tangit fimbrium vestimenti ejus, id est, credidit in minimum mandatum Christi. Quis est, qui me tergit, id est, qui me credit; Virtutem de me exisse, id est, ad probatum qui fidem habuit.

(Cap. IX.) *Petrus, et Joannes, et Jacobus, id est, filii, spes, charitas; pater, id est, episcopus; mater, Ecclesia; castella et civitates, id est, servi, et domini. Narraverunt ei quae fecerunt. Dies cœpit declinare, id est, fieri nox. Dimitte turbam, Iudeus. Vos date illis manducare, id est, prædicate gentibus. Bene tixit, id est, Evangelium; Fregit, id est, ad litteram. Oportet filium hominis multa pati, id est, mori; navigantes ex politia pericolo navigii, qui tranquillitatem post vidit periculum: excessus ejus multa pati.*

Sequenti die, id est, iu secunda lege; Vir de turba exclamavit, id est, Abraham; filius unicus, id est, omne genus; subito clamans, id est, irascens; et elidit, in adulazione proximi; dissipat eum, id est, in desperatione; cum spuma, id est, cum stultitia. Manum super aratum, id est, opus super Evangelium; retro, id est, in mundo; vonières, id est, charitas; quatuor boves, id est, quatuor evangelistæ.

(Cap. X.) *Designavit Dominus alios septuaginta, discipulos, sicut Moyses elegit septuaginta presbyteros de duodecim tribus, id est, ut septuaginta linguae, quæ divisæ erant per superbiam, in unam linguam, per humilitatem adunaret. Binos, animales in arca, et duo discipuli ad prædicationem, charitatem: ostendit novum et vetus Testamentum: corpus et anima, vir et mulier, et duo discipuli.*

Mitto vos sicut agnos inter lupos: Ego pastor, vos oves; lupi, id est, Scribæ et Pharisæi. Dæmonia subjecta sunt vobis, id est, quod in lege non fuit, in ore; super serpentes, id est, super ethnicos, quia serpens non occidit, sed venenum doctrinæ effundit; et scorpiones, quorum cauda et caput æquale occidit: idem diabolus, qui initio et sine decipere vult. Homo descendebat, id est, inundus, qui anathema dicitur; in latrones, id est, dæmones; dispoliaverunt illum, id est, de bona fide; fla-

A gettaverunt illum, id est, peccare fecerunt cum; semivitrum reliquerunt, id est, vivum corpus, conscientiam et animam mortuam. Sacerdos, id est, Aaron; Levita, id est, tribus Levi cum lege sua; Samaritanus, id est, Christus: qui est de suburbanis Samaritaræ; ipse interpretatur custos, quia de Christo Deo, custodiens parrulos Dominus (Psal. cxiv, 6). Alligavit vulnera ejus, id est, per pœnitentiam strinxit peccata; infundit oleo et vino, severitate et suavitate Scripturæ, præmio et poena; iungementum suum, id est, in corpus suum; quia per passionem humanum genus perduxit ad stabulum, id est, ad Ecclesiam; duos denarios, id est, duas leges dedit stabulario, id est, ordo doctorum; quodcumque super erogaveris, id est, quodcumque feceris per diligentiam tuam de doctrina hominum; ego revertens, id est, ad judicium, reddam tibi. Martha, id est, Ecclesia actualis. Maria, id est, Ecclesia theoria, quæ verba Christi semper audit. Martha dixit, ut soror sua se adjuvasset, quia opus est activæ vitae, ut ea contemplativa debeat adjuvari.

(Cap. XI.) *Amice, id est, doctor; media nocte, id est, in opportunitate; tres panes, ostendit fidem Trinitatis. Amicus meus, id est, alius pœnitentiam agens; de via, id est, de mundo; non habeo quod ponam ante eum, id est, non scio docere eum; ostium clausum, id est, ostium cœli, quod nouo aperit, nisi charitas: pueri mei mecum sunt, id est, virtutes cœlestes. Quod deforis est, et intus, id est, fecit corpus, ipse fecit animam. Date eleemosynam, et omnia munda sunt: et si non dederitis, immunda sunt omnia quæ habetis.*

(Cap. XII.) *Noli timere, pusillus grex: id sunt Iudei, quia crediderunt¹, quod maledictus fuit in lege, qui pauper flebat. Lumbi vestri præcincti, ostendit castitatem; lucernæ ardentes, id est opera bona; ut cum venerit, id est, in dolore; et pulsaverit, id est, anima per mortem; et confessim aperiant, id est, semper paratum esse; transiens ministrabilis illis, id est, post judicium vitam æternam. Ignem veni mittere in terram, id est, charitatem.*

(Cap. XIII.) *Et illi Galilai decem et octo significant, super quos ceciderit turris, id est, Spiritus sanctus, quia Siloe missus², dicitur. Dimitte eam et hoc anno, id est, Evangelium: Fodiam circa illam, id est, prædicem; confusus steroris, peccata confiteri; in futuro, id est, in diem judicii. Mulier, id est, humanum genus; spiritu infirmitatis, id est, fide et opere; annos decem et octo, id est, duas leges, sive qui non impleverunt decem verba legis, et non crediderunt in resurrectionem, quia octavo die fuit: per tres senos, ostendit, quod infirma fuit ante legem, sub lege, sub gratia. Inclinata ad terram, id est, terrena desideria; sursum respicere, id est, quia cœlestia per pœnitentiam non requirebat; recavit ad se, id est, per confessionem; et imposuit*

¹ Expunximus hic verbum dixerunt, quod sensum turbabat.

² Pro Siloe, quod loci nomen est, in quo turris cecidit, scriptum erat antea Silva, nullo sensu.

illi manum, id est, bona exempla; curata est, spes sanitatis; prima Sabbathi, id est, in futuram requiem. Dicite vulpi illi, id est, Herodes, quia diabolus animal est, interne habitat, vineam exterminat; ita Herodes diabolus exterminat vineam, ut dicitur, Vineam de Aegypto transtulisti (Psal. lxxix, 9).

(Cap. XIV.) *Homo hydropicus, id est, humanum genu, fornicator; apprehensum sanavit, ostendit, quod tum impetus fornicationis sanatur. Homo, id est, Deus Pater; cœna magna, id est, Evangelium; vocavit multos, id est, Judæos; misit servum suum, id est, Christum in carnem; parata sunt omnia, id est, quod de Christo prophetata sunt. Villam emi, id est, pro avaritia ad Christum non veni; juga boum, id est, superbia; aliter juga boum, quinque sensus, vel quinque libri Moysi; mulierem duxi, id est, luxuriam. Pauperes et debiles, id sunt, qui cognoscunt peccata sua; ite in vias, id est, ad gentes; compellite intrare, id est, per confessionem. Turrem ædificare, id est, Christum sequi; sumptus, id est, abrenuntiare mundo. Quis rex, id est, apostolos; committere bellum, id est, compensationem operum; adversus alium regem, id est, adversus Christum; cum decem millibus, id est, cum operibus, quæ sentit homo; cum viginti millibus, id est, cum operibus, quæ sunt in occulto, et in palam; legationem mittit, id est, miserendo, eleemosynam dando; rogat, quæ ad pacem sunt ut, est, Non intras in judicio cum servo tuo, Domine (Psal. cxlii, 2). In terra, id est, in divitiis: in sterquilinium, id est, in paupertatem.*

(Cap. XV.) *Mulier quædam, id est, divitias: interna accensa, id est, Evangelium; drachma inventa in domo, id est, peccator in Ecclesia conversus. Homo quidam, id est, Deus Pater. Dux filios, Judæos et gentes, quia Judæis prius data est lex: ducihi portionem, id est, vitam præsentem: divisit substantiam, id est, dedit libertatem arbitrii utroque populo. Peregre profectus est, id est, a Deo: vivendo luxuriose, id est, idolis adorando: fame valida, id est, de verbo Dei: uni civium, id est, philosopho: in villa sua, id est, in mundo: pascere porcos, id est, ut more porcorum vixit; et de siliquis, id est, implere ventrem, et non impinguescere; porci, id est, stulti. Mercenarii patris mei, id est, qui viliores sunt servi Dei: panibus saturantur, id est, doctrina. Peccavi in cœlo, ipsi dicunt hoc, qui diabolum patrem habent, qui peccavit in cœlo. Misericordia mortis, id est, venit in carne: ad servos suos, id est, ad apostolos: stola prima, fides, quam Adam perdidi: annulum, id est, crux in fronte: calcamenti, id est, Evangelium: titulum saginatum, id est, Christus ex diabibus legibus. Mortuus erat, id est, Adam: resixit, id est, per baptismum: perierat, id est, in desperatione: inventus est, id est, in spe. Filius senior, id est, Judæi: in agro, id est, immundio desiderio: symphonia et chorus, id est, propria et Evangelium: duo servi, id est, Isaías, etc.*

(Cap. XVI.) *Lazarus mendicus: nomen pauperis dicit, et divitiis non; homines bonos scriptos in cœlo, et malos non. Vulneribus plenus, id est, peccatis: dives Judæos significat, pauper, gentes: canes, doctores, qui per linguam vulnera sanant. In sinu Abraham, id est, in requie: Sepultus in inferno, id est, in littera: elevans oculos suos, quia Judæi oculi fuerunt, id est, boni vivendo usque ad Christum: videt Abraham: sic erit post judicium de inferno, videbunt regnum Dei, ut majorem pœnam habeant, a majore gaudio. Extremum dñi sui in aqua, id est, qui modicas eleemosynas dant: crucior in hac flamma, id est, propria pœna: chaos magnum, id est, confusio omnium rerum, sive vetus lex: Recepisti bona in vita tua, id est, bonum fecisti, recepisti: Lazarus mala, id est, quia vindictam de malis suis in vita sua non recepit. Quinque fratres, id est, quinque libri Moysi, observabant signum: ex mortuis surrexerit, id factum est, Christo resurgente: alii ex Judæis, crediderunt.*

(Cap. XVII.) *Si lapis molvis, id est, si gentiles ut equus molens non videt, cui servit, sic philosophus docet philosophiam, que illi non prodest, sed sanctæ Ecclesiæ: ange nobis fidem, id est, dum auges mandatum. Huic arbori moro, id est, Evangelio, quod rubicundam Christi crucem nuntiat: sicut moro rubicundus est: eradicare, id est, e populo Judaico, et transplantare, in populo gentili, id est, arbor moro: fructus ejus primus albus, postea rubicundus, deinde niger: ita diabolus, dum angelus albus fuit, niger in occasione Adæ, rubeus in homicidio Cain et Abel. Duo molentes, ostendit duas Ecclesias, vel duo Testamenta: judex et vidua de semipenis, ei patientiam habebit in illis, sed non semper tacebunt.*

(Cap. XVIII.) *Duo ascenderunt, unus magnificatus sanctitate suam et perdiderait eam: alter magnificabat peccata sua, et perierunt: jejuno bis in Sabbatho, id est, absque cibo et muliere. Quid faciam, ut vitam æternam habeam? id est, ut supra dictum, talium est regnum Dei: et ita Nicodemus similiter cogitabat, quomodo potest homo iterum renasci (Joan. iii, 4)? Non occides, et reliqua (Matth. v, 21-27): quare hæc dixit, quia in ipso corruit.*

(Cap. XIX.) *Cum appropinquaret Hierico, id est, cum venit ad incarnationem. Vir nomine Zachæus, id est, Judæus fuit, et Judæos significat: interpretatur, justificatus, sicut Judæi se justificant: propter turbam, id est, divitiarum et vitorum: in arbore, id est crucis: dimidium bonorum, id est, substantiae meæ: do pauperibus, id est, Frange esurienti panem tuum (Isa. lviii, 7): et si quid fruadavi, reddam quadruplum, hoc in lege de acimabus dictum, et in Evangelio de omni creatura dicitur. Homo nobilis, id est, Christus, abiit in regionem longinquam, id est, in cœlum: accipere regnum sibi, id est, regnum cœlestis: et reverti ad judicium. Decem servi, id est, unne genus humanum: decem*

¹ Neque hoc libuit explere, quod vacat in originali spatium.

mna, deceat verba legis : cives ejus, id est, Judæi. **Miserunt legationem**, id est, occisionem apostolorum : primus servus, et secundus ordo apostolorum. *Mna uniuscujusque servi, id est, Scriptura : et similes sui, utrumque invenit. Lapidès clamabunt, id sunt gentes : Judæi tacuerunt : flevit super eam, ostendit nos flere peccata nostra : circumdabunt te, id est, Romani circumdederunt eam : undique, id est, intus, et foras¹ : ad terram, id est, in infernum : filius, id est, virtutes : quod faciebat in die, in nocte ruebat. Ingressus in templum, id est, quia die Dominicæ intravit in templum. Quærebant eum perdere, ostendit novem servos, qui non negati sunt in ministeriis suis.*

(Cap. XX.) *Homo quidam, id est, Deus Pater : plantavit vineam, id est, Judæos : coloni, id sunt, legislatores : ipse peregre fuit, id est omnes dimisit in libertate arbitrii sui : primum servum, id est, Isaiam ; secundum, id est, Jeremiam ; tertium, id est, Daniel : extra vineam, id est, extra Jerusalem. Quid faciet dominus vineæ : venit et perdidit, id est, malus mala. Conquassabitur, id est, cruce conteret voluntates ejus : communuet illum, id est, in vindicta crucis.*

(Cap. XXI.) *Cens in gentem, id est, gens in Romanos : regnum in regno, id est, alii adversus Romanos : terrores, id est, quadrigæ in aere audiebantur : signa erunt, ut fuit supra Jerusalem stella cum gladio igneo : contingunt in testimonio, id est, de Judæis ad gentes. Ego do vobis os et sapientiam, in Moyse dicitur, Ostendit tibi Deus sapientiam (Exod. xxxvi, 2).*

Capillus de capite non peribit, id est, mortalitate. Jerusalem calcabitur, id est, idola adorabuntur in ea : donec impleantur tempora gentium, id est, Judæos conversos in finem mundi. Signa in sole, id est litteram : sonus maris, id est, factum est mare Sodomiticum, pisces suos in terra jacet. Venientem in nubibus caeli, id est, in prophetis et apostolis. Ficulnea et arbores, id est, synagoga et homines. In die docens in templum, id est, laboravit cum Judæis : in nocte, in monte Oliveti, id est, requiescebat cum gentibus.

(Cap. XXII.) *Homo amphoram aquæ portans, id est, Moyses et Joannes Baptista : domus cœnaculi, id est, Ecclesia : stratum, id est, fidem Trinitatis : donec impleatur regnum Dei, id est, ministerium magnum : duo calices unum cum aqua, alterum cum vino, id est, cum nixtico aquæ et vini in calice : vinum una aqua ostendit passionem per baptismum. Numquid aliquid defecit vobis, quando siebat cum illis in carnem, id est, præcipiebat illis non habere curam sacerdoti ; dum autem ab illis se separat, habere unicam fidem : emat gladium, id est,*

¹ *Legebatur alterum, uno verbo pro ad terram : sed nec subsequens isocolum mendo carerit. In fine sectionis ubi dicitur, Ego de robis os, et sapientiam, erat Ergo de robis eos, etc. Ejusmodi alia tertio quoque versu occurrabant, quæ referre piget.*

A legem : duo gladii, id sunt, duæ leges. Filius hominis sedens a dextris virtutis : ut Dixit Dominus Bonino meo, et reliqua.

(Cap. XXIII.) *In ueste alba remisit eum ad Pilatum, id est, in fide Trinitatis : venit ad gentes, ad plebem Israel. Facti sunt amici, id est, uterque populus ad fidem Christi. Herodes significat populum gentium : Pilatus, Judeos. Leviathan de si¹ seduna, Barabbas filius diaboli diciatur. Flete super vos, id est, super gentem vestram ; tunc incipient dicere, id est, plebs Israel : dicit e montibus, id est, patriarchis ; collibus, id est, prophetis. Dimitte illis, id est, bibant sanguinem quem effuderint, ut flant vasa misericordiæ, quæ sunt vasa iræ. Ne sciunt quid faciunt, et si scirent, Dominum majestatis nunquam crucifixissent : quia per ignorantiam fecerunt. Hodie mecum eris in paradyso, id est, qui sequitur Christum, tenebras non habet, sed lumen vitæ. Joseph, id est, populus Israel : aromata, et unguenta, id est, fides, spes, charitas : una sabbati, id est, Evangelium, quod lucescit per noctem veteris Testamenti. Mulieres prime resurrectionem viderunt : aptum fuit, ut per ipsas prius salus eucurisset, per quas prius accurrebat mors.*

(Cap. XXIV.) *Et ecce duo viri steterunt, in Matthæo unus angelus, in Marco adolescens, in Joanne duo angeli, in Luca duo viri dicuntur, id est, multa itinera mulierum, et diversæ sunt visiones ; vel in unum, iterum et in una visio et dissimiles sunt narrationes evangelistarum. Linteamina sola posita, ostendunt quod non indigent corpora vestimento post resurrectionem ; secum mirans, id est, quod derelinquantur vestimenta. Duo ex illis ibant, ostendit gentes, quia sic ostensus est illis, qui foris erant, sicut his qui intus erant ; castellum, id est, munitum. Jerusalem, id est, coelesti ; stadium, id est, octava pars de milliario ; stadia LX ostendit numerum dierum, in quibus factus est mundus. Nomen castelli Emmaus. Et ipse fixit se longius ire, id est, ad gentes ; et cognoverunt in fractione panis, et non cognoverunt eum, cum praedica iōnum audirent. Erant ab oculis eorum, ostendit, quod non possumus tardare in theoria ; et longius fuit ab eis, quando non cognoverunt, id est, quia longius possumus manere in actuali vita ; cum appetiret nobis Scripturas. — Pax vobis, nunc eos congregat in unam pacem. Quare non uno loco surrexit, et ascendit ? quia honor descendit Jerusalem ad gentes. Dominus hic impletivit, quod ipse dixit, Orate pro persecutibus (Matth. v, 44) ; dicitur.*

IN EVANGELIUM SECUNDUM JOANNEM.

(Cap. I.) *In principio erat Verbum, id est, quia*

¹ *Nescio quid de Barabbæ seditione videtur auctor innuere ; sed quantum nou est in prompta locum restituere, ex aliquot hujusmodi quæ intacta relinquitur, de innumeris aliis mendis, quæ castigari mus, argumentum cap es.*

omnia in ipso in-habentur et finiuntur. Verbum A ante bibit Joannes passionem, quam Christus : **aqua**
Patris filius apud Deum : quia filius apud patrem
semp er est. Deus erat Verbum, id est, Deus erat
filius ; **hoc erat in principio apud Deum : omnia per**
ipsam facta sunt, et sine ipso factum est nihil, haec
idola ; quod est, in eo vita erat, hoc est, quia il
omnia antequam fiant, vivent ; vita erat lux homi-
nrum, lux et vita Christus est ; in tenebris luet,
id est, in populo Iudeorum per legem et proph-
etas : **Iudei eum non cognoverunt. Erat lux vera,**
que illuminat omnem hominem, et reliquias ; lux vera
iluminat nascendo, nutriendo, vivendo, et per
gratiā baptismi Spiritus sancti, illuminat scientiam ; in mundo venit, mundum non cognovit, id est,
populus Iudeorum ; pars aliena, pars aliqua cognovit
eum ; in sua venit, in sua gente secundum car-
nem ; sui eum non receperunt ; quique eum recepe-
runt, dedit potestatem filios Dei fieri : per fidem
ex eo nati sunt per renovationem baptismi, et gra-
tiam Spiritus sancti. Verbum carp factum est, et
habitavit in nobis, id est, per assumptionem carnis :
ridimus gloriam ejus, id est, per transfigurationem,
et resurrectionem illius.

Post me venit, ostendit, secundum carnem nativitatem ; ante me factus est, id est, per ipsum facta
sunt omnia ; et qui prior me erat ; et de plenitudine
ejus nos omnes accepimus . nascendo, nutriendo,
vivendo, gratiam pro gratia, veteris Testamenti
gratia novi Testamenti. Item per fidem et charita-
tem ; per litteram legis, vel prophetiam ; tres modi
C per gratiam baptismi gratiam aeternam. Filius qui
est in sinu Patris, id est, in corde, vel in secreto ;
confessus est Joannes, non esse Christum ; non nega-
vit, se praecursorem esse Christi. Aliter ostendit
novum Testamentum ; et ego nesciebam eum, ostendit
Joannes non scire per baptismum Christi redemp-
tum esse mundum, nam sciebat eum Filium
Dei esse, et natum in carne.

Rabbi, ubi habitas ? id est, in qua doctrina com-
moveris, sive doces ? venite, discite doctrinam
meam, quia omnes vult venire ad se ; apud eum
manserunt die illo, ostendit novum Testamentum,
sive vitam presentem ; hora decima significat ve-
spere mundi : in crastinum voluit exire in Galileam,
id est, post resurrectionem suam ad gentes ; sub
fico, id est, sub legis littera, vel synagoga : **cælum**
apertum, id est generi humano ; angelos ascendentis,
et descendentes, id est, in ministerium Christi.

(Cap. II.) Die tertio nuptiæ factæ sunt, id est,
tertia lex : nuptiæ copulatio Ecclesiae cum Christo
intelligitur ; Maria Jesu in nuptiis, ostendit syna-
gogam ; Jesus et discipuli ejus, figura Ecclesiae : de-
ficiente vino, id est, defectio litteræ legis. Nondum
venit hora mea, id est, nondum venit tempus pas-
sionis Christi : sex hydræ, sex ætates : in vinum,
Christus : Architrichinus Joanneum ostendit, quod

A ante bibit Joannes passionem, quam Christus : **aqua**
rinum factum, ostendit renationem e : vetus Testa-
mentum in novum. Aliter per aquam baptismum
Joannis, per vinum passio Christi, item per vinum
**sanguis Christi, ut ipse ait, *sanguis ejus verus po-*
***tus est (Joan. vi, 56).* Bonum vinum servare, ostendit mysterium : mysteria veteris Testimenti. Per**
oves vendentes, doctores ostendit, qui dona sacra
vendunt ; per oves homines simpliciter ostendit.
Flagellum de resticulis, id est, vindicta pro variis
peccatis, unde ejiciuntur de Ecclesia. Jesus non
credebat se ipsum illis, id est, pro parte carnis.**

(Cap. III.) Nicodemus nocte renit ad illum : per
noctem ostendit litteram legis, sive ignorantiam
cordis, ut illustraretur a lumine scientiae D. i. Sci-
B **mus quod a Deo venisti, ostendit eos, qui recepe-**
runt Christum per fidem ; *Caro nascitur ex carne,*
et sanguine, ut vivat corporaliter in mundo, iterum
renascitur anima ineffabiliter ex Spiritu sancto, ut
vivat in æternum.

Spiritus ubi vult spirat, id est, quem vult illumi-
**nat, sicut dicit Apostolus : *Qui enim adhæret Chri-*
***sto, unus Spiritus est (I Cor. vi, 17).* Vocem ejus**
audis, ostendit illuminationem auris cordis ; unde
**Propheta ait : *Audiam quid loquatur in me Domi-*
***nus, Deus (Psal. LXXXIV, 9).* Quod scimus, loquimur,**
quod vidimus testamur : quod dicimus, scimus,
ostendit per modos locutionis, sive tota Trinitas,
vel Christus cum apostolis et prophetis : *Testamur,*
id est, testimonium damus ; *testimonium nostrum*
non accipitis, id est, prædicationem nostram non
creditis ; Christus de cœlo descendit assumenda
carnem.****

Nemo ascendit ad cœlum, nisi Christus ; cum
arbores, id est, Ecclesia : sicut exaltatus serpens in
deserto, et Christus exaltatus est in ligno crucis¹ ;
sicut illi percussi a serpentibus, per visum serpen-
ti ærei liberabantur : ita et homo percussus a dia-
bolo, qui credit passionem Christi, liberabitur.
Venit in terram Iudeam, in terram confessionis ;
in Enon, id est, nomen loci, ubi immolaverunt
filios et filias suas dæmoniis, unde accepit nomen
Gebenna ; juxta Salim, quæ interpretatur pacis,
D **quæ vocaverunt Jebus, unde accepit nomen**
Jebusei ; nondum enim erat Joannes in carcere, ostendit,
quia nondum erat consummatio Legis litteræ.
Illum oportet crescere, me autem minui : qui puta-
batur es-e propheta, inventus est propheta. Quod
ridi et audiri, secundum divinitatem, hoc testificatur ;
secundum divinitatem testimonium ejus nemini
accepi. Ille totum pro parte ponitur ; item creditur,
quia Deus verax est.

(Cap. IV.) Oportebat eum transire per Samariam,
ostendit, sicut prædicavit Iudeis, prædiearet et
gentibus ; prædium, id est, agrum ; sons ad fluen-
dum, puteus ad potandum : *Fatigatus Jesus ex*

¹ Pro ligno erat Libano. Mox alterum ita redundabat ante verba per risum : tum liberabantur erat

pro liberabuntur, nullo aut contrario sensu. Superius alia multa castigantur.

Itinere, ostendit vniendum per incarnationem super historiam legis litteræ; per horam sextam fides Samaritanorum intelligitur, qui erant ferventes; mulier, id est, synagoga: haurire aquam, discere historiam legis litteræ; petit Jesus bibere, id est, petere fidem mulieris: putes altus, id est, altitudo mysterii legis; fons aquæ salientis ad vitam æternam, id est, prædicatio Evangelii ebulliente ex ore apostolorum, sive credentium. Quinque viros, ostendit quinque libros Moysi; et nunc quem habes, non est tuus, ostendit librum Josue. Reliquit hydriam suam, id est, pristinam conversationem; ubi in civitatem, ostendit primitivam Ecclesiam quasi ad gentes, sive ad populum. Levate oculos vestros, id est, oculos fidei: albas messes, id est, corda fidelium; qui seminaverunt, id est, prophetas; qui metunt, sunt apostoli. Mansit apud eos duos dies, id est, post duo Testamenta tradita Iudeis; abiit in Galileam, id est, ad gentes.

(Cap. V.) Illic aliter, qui mortui sunt corporaliter, in futuro audiunt vocem ejus, et resuscitantur. Sicut habet in se vitam, ita et Filius; quod dicitur, dedit Filio, hoc est, pro parte carnis. Qui bona fecerunt in resurrectionem vita, hoc est, qui seipsum judicat, resurgit; et aliter, qui mortui sunt in peccatis, per conversionem tui vivunt ad vitam: Ipsi resurgent ad judicium, qui hic male egerunt. Quod dicit, Non facio a me quidquam, ostendit pro parte corpo is; sicut audio, et judico, judicium meum justum est; non quo pro voluntatem meam, sed qui misit me Pateris, hic voluntatem suam posuit, pro membris. Si testimonium perhibeo de me, testimonium meum non est rerum; sicut ait Solomon, Laudet te alienus, non os tuum (Prov. xxvii, 2). Neque vocem ejus audiunt unquam, ostendit infideles, qui prædicationem ejus non receperunt.

(Cap. VI.) Ascendit in montem cum discipulis suis, id est, ad altiorem vitam ascendere tentans; Philippum, id est, ad probandum, non ad perdendum. Quinque panes, quinque libri Moysi; per ordeaceum, intelligitur asperitas legis litteræ; senum multum, perfectionem populi ostendit; ne quid pereat de reliquis, id est, nolite mittere doctrinam ubi non ædificat. Ascendit solus in montem, id est, ad Patrem; descenderunt discipuli ad mare, hoc est ad gentes: ascenderunt in navem, id est, in Ecclesiam. Tenebre factæ sunt, id est, vesperante mundo, aut impetu persecutionis post ascensionem Christi; remigantes, id est, consugientes ad Christum.

Jesum ambularem super mare, id est, calcantem vitia mundi; turbas ascendentias in navem querentes Jesum, ostendit, ut omnes cum proprio labore requirant Christum. Manu dicitur apud Hebreos, unde accepit nomen manna; apud Latinos hoc est panis vivus, sive corpus Christi transfiguratum mysterio. Tribus modis suscitatur homo, id est, de infidelitate ad fidem, de peccato ad paenitentiam, in novissima die corporaliter, in resurrectio-

A nem. Ego vivo propter Patrem, ostendunt secundum divinitatem.

(Cap. VII.) Sceropégia, id est, actio tabernaculorum. Vos ascenditis ad diem festum, ego non ascendo: vos quibus mundus delectatur, ego non ascendam, quia non sum de mundo. Die festo mediante, Ascendit Jesus Hierosolymam, maxime incidente zelo Iudeorum; mea doctrina non est mea: et si mea, quonodo non mea? mea est, quæ ex ore meo eis procedit; non est mea, quia quæ a Patre audibi, hæc loquor vobis. Aliter secundum carneum mea est, sed secundum divinitatem non est mea. Unum opus feci, et omnes miramini totum hominem sanum feci in Sabbato, hoc est, totum genus humanum in novo Testamento. Nolite judicare secundum faciem, id est, personam hominis nolite accipere. Nescitis unde sim, id est, secundum carnem.

Adhuc modicum vobiscum sum, ostendit usque in passionem; quæretis me et non invenietis, id est, corporaliter; et ubi ego sum, vos non potestis venire, id est, per incredulitatem nisi per fidem. In novissimo autem die festitatis, id est, peracta festivitate Iudeorum; qui sitit veniat, et bibat, id est, qui sitit verbum Dei veniat, et bibat doctrinam Evangelii; flumina de ventre, id est, doctrina de corde; fluent aquæ rivæ, id est, prædicatio Evangelii, quæ donat perpetuam vitam; quia Jesus nondum erat honorificatus, ostendit honorificationem passionis et resurrectionis; reversi sunt unusquisque in domum suam, id est, in malitiam suam.

(Cap. VIII.) Mulier in adulterio deprehensa, ostendit synagogam, quæ adulteravit legem Moysi, secuta [suppl. csi] eam traditionum paternarum, sive Ecclesiam ex gentibus, quæ relinqens Deum, fornicata est cum demonibus; qui adducunt eam in medio, ostendit Iudeos, qui accusatores sunt Ecclesie Christi. Moses mandavit lapidare (Levit. xx, 10): tu quid dicis? tentantes eum pro duabus causis, si dixisset lapidare, dixissent illi, Non facit ille, quod docet, remittite ad nos; si dixi et non lapidari, dixissent: Contradictor legis est. Jesus inclinans se deorsum, id est, de sedibus paternis in mundum ad redimenda peccata generis humani: digito scribebat in terra, ostendit peccata eorum; D erexit se, ut erigeret eos, qui incedebant in peccatis; iterum inclinans se, scribebat in terra, ostendit remissa peccata mulieris; remansit solus Jesus cum muliere in domo, id est, cum Ecclesia, in mundo. Qui sequitur me non ambulat in tenebris, ostendit non tantum gressus pedum, sed affectum cordis; non in tenebris, id est, Ignorantiae, neque in tenebris peccatorum; sed habebit lumen vitae, id est lumen scientiae, et lumen perpetuum. Multa habeo de vobis loqui, et judicare, ostendit, quia si credideritis, multa vos docebo, et si non credideritis, multa loqui ad excusationem vestram.

Ille ab initio homicida erat; quia semetipsum interfecit superbiente; aliter primum hominem, quem Deus immortalem condidit, et ipsum fecit

mortalem, et per ejus suggestionem occisus est A **Præcursor Christi**: scripturæ¹ scriptura divina; **Aliel.** *Quis ex vobis arguet me de peccato? Qui ex Deo est, Dei verba audit, id est, qui intelligit et facit: Samaritanus es, et dæmonium habes, hic quod non sicut, nec habere: et quod erat, tacendo consensit. Ego gloriam meam non queror, est qui querit, et judicet, Deus Pater: non queror sicut similitudines faciunt, et iuste judicant. Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum; vidit, et gavisus est: id est, vidit fidem in spiritu, et vidit illum in persona angelorum; tristis vidit, quasi unum salvavit, ubi dixit, *Divertite, domini mei, ad dominum servi vestri, si inveni gratiam in oculis tuis* (Gen. xviii, 2, 3). Amen, amen dico vobis, est amen geminatus intellectus, vere, sive, fideliter: annuntians novum et vetus Testamentum; ante Abraham ego sum, de divinitate locus est. Tulerunt lapides, ut jacerent in eum, id est, lapidea corda habentes; abscondit Jesus, ostendit se absconsus a cordibus eorum. Et exiit de templo, id est, de populo Iudeorum. Jesus transiit per medium eorum, id est, abiit ad gentes.*

(Cap. IX.) Vedit hominem cæcum a nativitate, cærus humanum genus significat. Neque hic peccati neque parentes ejus, ut intelligas hoc quod dixit neque peccavat: Adam primus creatus, ad videntem malum, clausos habuit oculos; cum transgressus fuit mandatum Dei, apertos oculos tenuit ad malum, et clausit ad bonum. Quid igitur parentes nisi genus humanum, et instigatores vitiorum, aut ipa via significantur? Me oportet operari, id est, prædicare; donec dies est, id est, dum sum in mundo; veniet nox, id est, persecutio apostolorum, sive persecutio Antichristi; nox quando nemo potest operari, id est, post uniuscuiusque exitum. Exspuit in terram, id est, incarnationem Christi. Lutum fecit, finivit oculos meos; ostendit sicut primum hominem de limo terræ formavit, ita per eundem genus lutum reformavit genus humanum. Vade et lava ad natatoria Siloe, demonstrans baptismum; per parentes intelligitur diabolus seu vita; qui dixerunt, *Astatem habet, ipse pro se loquatur*, qui noluit hominem consideri Christum: hunc nescimus unde sit, ostendit quia nesciebant ejus divinitatem. In judicium ego veni in hunc mundum, ostendit, qui audit verbum, et recipit judicium, accepit ad condemnandum; ut qui non vident, videant, ostendit gentes, quæ legem non acceperunt: et qui vident cæci fiant, id est, Judæi: qui videbant per legem cæci facti sunt, quia non crediderunt in Christum.

(Cap. X.) Qui non intrat per januam, ostendit episcopos qui per præmia intrant, non per vocacionem Dei, sive populi; pastores sunt ovium, qui pro lucro animalium, non pro ambitione sæculi sunt; huic ostiarius aperit, primus ostiarius Joannes

B **Præcursor Christi**: scripturæ¹ scriptura divina; vocal nominativum, id est, *Nos est Dominus qui sunt ejus* (II Tim. ii, 19); producit illas, in doctrinam, sive in regnum; ante illas vadit, id est, exemplum quod docuit prius fecit; præredit illos in regna cœlorum, sive et omnes doctores boni præcedunt exemplis. Vocem meam audiant, id est, doctrinam; alienum non sequuntur, id est, fidem et doctrinam hæretorum. Quotquot venerunt sues fuerunt, et latrones, id est, pseudoprophetæ, qui fuerunt, et erunt tempore antichristi. Per me si quis intraverit, salvabitur, hoc est, qui per doctrinam Christi salvabitur, ingredietur, per poenitentiam in Ecclesiam: et egreditur, de præsenti sæculo ad regnum Dei. **Alier**, egredere contra hæreticos expugnandos. Fur non venit, nisi ut occidat et perdat, isti sunt ordines sacerdotum, qui pro gratia turp's lucri, non pro lucro animalium ingrediuntur. Ego veni, ut vitam habeatis, id est doctrinam meam; et abundans habeatis, id est, vitam æternam: mercenarius, est qui pro lucro terreno docet; vidit lupum, et fugit, id est, diabolum, vel hæreticum. Alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili, gentes ostendit; sit unus pastor, id est, Ecclesia, et Christus; hic lapis angularis inter medium parietem, qui fit utraque unum.

C Potestatem habeo ponendi animam meam, et iterum sumendi eam: ostendit pro parte carnis. Pater quod dedit mihi maior est omnibus, ostendit Christum, vel Spiritum Dei maiorem esse omnibus operibus sæculi. Ego d'xi, Dii estis, tribus modis dicitur, id est essentialiter, qui semper est, id est, Deus; nuncupative, dii estis; false deos dicit dæmones, sive idola. Abiit trans Jordanem, id est, ad gentes, ubi Joannes primum baptizans, et mansit ibi, ostendit Ecclesiam.

D (Cap. XI.) Lazarus figurat Judæos, quia Juæi in isti mi erant a fide Christi; Martha et Maria doctrinam bonorum Judæorum ostendit. Hæc infirmitas non est ad mortem, ostendit, quia qui mortui sunt hominibus, Deo vivent. Mansit ibi duos dies, id est, duo Testamenta. Eamus iterum in Judæam, reversam fidem in Judæos per Eliam et Enoch in finem mundi: Duodecim horæ sunt diei, dies Christus est; duodecim horæ, duodecim apostoli; si quis ambulaverit in die non offendit, in die, id est, in doctrina Christi, aut apostolorum, non offendit in peccato; quia lucem hujus mundi videt, id est, Christum per scientiam videt. Si quis ambulaverit in nocte, offendit, per noctem intelliguntur tenebrae peccatorum, sive ignorantia cordis. Non eram ibi, ostendit præsentiam carnis; sciebat mortuum esse, id est, quia omnia novit: 1° in domo archisynagogi (Marc. v, 41), 2° filium viuere in portam civitatis (Luc. vii, 14), 3° Lazarum de monumento; in domo, id est in corde: in porto,

¹ Fortasse secundus, nempe ostiarius, pro scripturæ legendum est. Pro vocal nominativum, erat nullo sensu vocali nominati; quæ nos obliter, occasione

accepta, monemus, sexcenta enim alla ejusmodi taciti castigamus.

id est, in ore : in monumento, id est, opere : per eadem moritur homo, et per easdem reuscitabitur. Martha, ut audibit quia Jesus renit, obviauit ei : hic Martha significat Ecclesiam, quæ obviauit Christo per fidem ; Maria domi sedebat, contemplationis vitam ostendit. Qui credit in me, et mortuus fuerit, rivet : sive corporaliter, sive in peccatis per pœnitentiam ; omnis qui rivit, et credit in me, qui hic in bonis operibus vivit in Christo : non morietur in æternum. — Lacrymatus est Jesus, ostendit sicut verus Deus, et verus homo exemplum compassio- nis ; ligatis manibus et pedibus, ostendit vincula peccatorum ; faciem sudario ligatus, id est, velamen super corda Judæorum ; solvite illum, id est, per prædicationem fidei. Judei quanto majora signa videbant, tanto magis obcecerabantur. Tollent locum et gentem, locum Hierosolymam possident Romani et gentes, quæ dispersæ sunt per regiones. Prin- ceps causas dixit, expedit unum hominem mori, quam tota gens pereat, quia ministerium Dei habebat præ manibus et Spiritum Dei, hoc locutus est ; ut filios Dei, qui divisi erant, congregaret in unum, in toto mundo.

(Cap. XII.) *Martha ministrabat, ostendit activam vitam. Lazarus discumbens cum Jesu, significat Ecclesiam : Maria accepit libram unguenti : ita et totus mundus quod intelligitur, corda fidelium. Per unguentum odorem confessionis : Maria Ecclesiam significat : Unxit pedes Jesu, id est, per confessionem pœnitentiae ; domus repleta est ex odore un- guentii, ita et totus mundus repletus est de passione et resurrectione Christi. Ut audivit turba, quod Jesus venisset, acceperunt ramos palmarum, obviam Jesus exierunt, ostendit, quia tres secundum adven- tium post resurrectionem rapiuntur in aera cum Domino. Invenit asinum, per asinum populum gen- tilium ostendit ; sedit super eum, id est, per confessionem fidei. Noli timere, perditionem tuam ; quia Salvator tuus renit, filia Sion, ostendit con- gregationem fidelium ex Judæis et gentibus. Totus mundus post eum abiit, quia per passionem et re- surrectionem suam totum mundum de peccato redemit ; et secutus est eum. Accesserunt ad Philip- pum, et rogabant, ut viderent Jesum, ostendit gentes per prædicationem apostolorum conversas ad fidem : granum tritici, figuram Christi tenet : si mori- um fuerit, multa grana affert : sic et Christus¹... mul- tiplicavit Ecclesiam suam.*

Clarificari, et iterum clarificabo, id est, clarificasti illum in resurrectione Lazari, iterum clarifica illum in sua resurrectione ; princeps mundi mittitur foras, id est, diabolus ejectus de potestate mundi per passionem crucis. Ambulate dum lucem habetis, id est, dum Christum corporaliter et spiritualiter vobiscum habetis ; ne tenebrae vos comprehendant, id est, tenebrae ignorantie et persecutions pecca- torum. Abscondit ab eis, id est, corporaliter, sive

spiritualiter. Domine, quis credidit auditui nostro (Isa. lii, 1) ? quis pro raritate ponitur, sive pro difficultate ; auditus, fides est, quam per Spiritum sanctum audivimus : Brachium Domini, Filius Dei est, cui revelatum est (Ibid.), id est, aliqua pars, ex Judæis revelatum ex gentibus, id est, qui credit in me, non solum secundum humanitatem, sed secun- dum divinitatem, aliter non solum in me, sed et in Patre, quia ego in Patre, et Pater in me. Qui videt me, videt qui me misit ; ac si aperte dixisset, Qui vidit me verum hominem esse, et credit, me verum Deum esse, videt et Patrem secundum divinitatem. Non veni ut judicem, sed ut salvificem mundum, ostendit, quod per effusionem sanguinis redimeretur mundum.

(Cap. XIII.) *Dilexi vos, quia eram in mundum :*

Busque in finem dilexit : exemplum dedit, ut omnes in Dei veritate permaneant usque in finem. Cœna facta, ostendit passionem Christi. Sicut post cœ- na prandium non sit : sic Christus postquam rem- mel passus est, non ostendit se iterum passurum ; surgens a cœna, ostendit passionem nostram, re- surrectionem, sive ascensionem : Ponit vestimenta sua, ostendit, quia deponebunda erant vestimenta ejus ad crucem.

(Incipit capitulatio.) — *Accipiens linteum, præ- cinctus se linteo, id est mortificatio ipsius ; mittit aquam in pelvam, ostendit gratiam baptismi ; caput lavare pedes discipulorum suorum, et extergere linteo, per lavationem pedum, baptismum apostolorum intelligitur, per extorsionem lintei ostendit per pas- sionem Christi extorsionem peccatorum. Non lavabis pedes mihi in æternum, pavore perterritus dicebat : si non lavero te, non habebis partem mecum, ostendit, qui non est lavatus per baptismum, et per confessionem pœnitentiae, non habebit partem apud Dominum ; ac- cepit vestimenta sua, iterum ostenditur, quod rever- tetur ad Judæos in finem mundi ; non est seruus ma- jor domino suo, neque apostolus eu major, qui misit illum, id est ego patior, et vos patimini. Aliter, si ego me humiliio usque ad vestigia vestra : ita et vos humiliate vos omnibus : levabit contra me calcaneum, id est, calcaneum extrema pars membra es'. Et per buccellam introivit in eum Satanus, id est, sicut Apostolus ait, qui indigne accipit corpus Domini, et sanguinem ejus, judicium manducat et bibit (I Cor. xi, 29). Præceptum novum do vobis, ut et diligatis invicem ; in Vetro dicitur, Diliges ami- cum, et odio habebis inimicum (Levit. xix, 18). Dominus dicit, Dilitge inimicos vestros (Matth. v, 44) : hoc est præceptum novum.*

(Cap. XIV.) *Non conturbetur cor restrum, hic præ- dicat apostolis de passione sua : credite in Deum, et in me credite, quia Filius Dei sum. Credite, in domo Patris mei, id est, in Ecclesia, man- siones multæ sunt, id est, sicut in uno homine sensus divisus est : ita in Ecclesia, quæ est corpus Christi, gratiae multæ sunt. Vado parare vobis lo-*

¹ Supp' morte sua, aut quid simile : vacat in originali spatium.

cum, id est, parabo vobis vitam, sicut Apostolus : **A** *Advocatum habemus apud Patrem, qui interpellat pro nobis (I Joan. II, 1). Ego sum via et veritas, et vita, via sine errore Christus est, veritas sine falsitate, vita sine morte ipse est.*

A modo nostis eum et vidistis eum, id est, quem cognoverunt oculis corporis, et cognoverunt oculis cordis, secundum divinitatem per illustrationem Spiritus sancti : majora horum facit, id est, quia Christus per simbriam mulierem sanavit : apostoli vero per umbram infirmos curabunt. (Explicit Passio).

Rogabo Patrem meum, et alium Paracletum dabit vobis : per bis spiritum acceptum dilectio Dei, et proximi intelligitur ; spiritum veritatis, quem mundus accipere non potest, id est, qui mundum diligit, non accipit illum ; non relinquam vos orphanos, id est, non relinquam vos secundum divinitatem ; in illa die cognoscetis, id est, in futuro, sive in resurrectione Christi. Ego in Patre, id est, secundum divinitatem ; vos in me, quia membra mea estis ; et ego in vobis, id est, in dilectione cordis vestri ; manifestabo ei meipsum, id est, credentes in divinitatem ; mansionem apud eum faciemus : sicut ipse ait, Ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine meo, ibi sum et ego, et reliqua (Matth. xviii, 20) ; pacem meam do vobis, id est, sicut ego patienter suffero omnia, et vos patientiam habeatis ; pacem meam relinquo vobis, id est, sicut ego passus sum, ita et vos patimini ; non sicut mundus dat pacem, ego do vobis, mundus interruptam pacem, dat, Deus eternam dat ; venit princeps mundi ad me, nihil in me innenit, id est, diabolus venit ad crucem, et in Domino non inventit peccatum : quasivit capere, captus est ab eo ; sicut præcepit mihi Pater, sic facio, misit illum Pater, ut sanguinem suum funderet pro genere humano, et ita fecit.

(Cap. XV.) *Ego sum ritis vera, unde perfluit sanguis, et aqua ; Et pater meus agricola est, id est, cultor Ecclesiæ ; vos palmites, id est, apostoli sive flædes Ecclesiæ ; sicut palmites non potest a se fructum ferre, nisi manserit in vite, sic et unusquisque non fert fructum, nisi manserit in Christo.*

*In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum pri-
mum afferatis, id est, sicut prædicationem ego et
passionem fructificavi, ita et vos facite ; sicut di-
lexit me Pater, et ego dilexi vos, id est, sicut misit
me Pater prædicare, et pati, et ego mittio vos ; ma-
jorem charitatem nemo habet, et reliqua, dilectio
fortior est morte (Cant. viii, 6) ; ego per dilectionem
patior pro vobis, et vos patimini pro Ecclesiæ ;
omnia quæ audivi a Pare meo nota feci vobis,
id est, præcepta Evangelii ; elegi vos de mundo,
id est de mundanis acibus ; non estis de mundo,
id est, quia non diligitis mundum : ut ait Salo-
mon, *Talis est mulier adultera, quæ cum comedenter,
tergit os suum, et dicit, Non sum operata malum* (Prov. xxx, 20) : figurat Ecclesiam ex gentibus,
quæ per confessionem abstersit se de immunditia*

A peccatorum : ab initio mecum estis, id est, ab initio prædicationis.

(Cap. XVI.) *Si ego non abiero, Paracletus non veniet ad vos : cum venerit Paracletus, arguet mun-
dum de peccato, id est, qui non credit in me, credat
per prædicationem Evangelii ; de judicio autem, quia
princeps qui dii judicatus est ; arguet de peccato,
id est, ut per prædicationem vestram convertantur
ad poenitentiam ; de justitia, ut sicut diligit proximum,
diligat et Deum ex toto corde ; de judicio,
ut Quidquid vultis, ut faciant vobis homines, et vos
facite illis : hæc enim est lex et prophetæ. (Matth.
VII, 12.)*

B *Modicum non videbitis me, id est, dum jacui in sepulcro ; modicum iterum, et videbitis me, id est,
per resurrectionem : renit hora quando non in pro-
verbis loquar vobiscum, sed palam de Patre mani-
festabo vobis, id est, per resurrectionem ; in illa die
in nomine meo petetis, id est, quia ascendo ad Pa-
trem, resurgendo per potestatem. Pater diligit vos,
quia diligitis me : relinquimus mundum et vado ad Pa-
trem, id est, per præsentiam corporis, nam secundum
divinitatem non relinquimus mundum ; pressu-
ram habetis, id est, a mundanis hominibus tribu-
lationem ; ego rici mundum, id est, alligavi fortem
in mundo, qui est diabolus.*

(Cap. XVII.) *Venit hora, Pater, ad clarificare fi-
lium tuum, id est, per resurrectionem ; ut filius cla-
rificet te, id est, per filium convertantur, et credant ;
ego te clarificari super terram, id est, notum feci
omnibus apud te ; manifestavi nomen tuum homi-
nibus, ostendit, quod secundum divinitatem cum
Patre erat, et corporaliter in terra ; quos mihi de-
disti de mundo tui erant, in præscentia ab initio
tui erant ; mihi eos dedisti, id est, ad docendum ;
et sermonem tuum serraverunt, id est, in fide per-
manserunt. Ego pro eis rogo, non pro mundo,
quia scit Deus, qui sunt ejus ; omnia tua mea sunt, et
mea tua sunt, et clarificatus sum in eis, id est, in iisdem
gentibus manifestatus sum, id est, quia crediderunt
in me : in mundo sum corporaliter, et in mundo
non sum corporaliter ; et pro eis sanctifico meipsum,
id est, per martyrium et resurrectionem ; ego cla-
rificare, quam dedisti mihi, dedi eis, id est, præce-
pta divina.*

(Cap. XVIII.) *Exiit cum discipulis suis trans tor-
rentem Cedron, ostendit impetum persecutionis.
Iterum transiens Jesus cum discipulis suis, id est,
de mundo ad Patrem, et de Iudeis ad gentes. Ve-
nerunt cum laternis et faculis, id est, ipsi sibi ac-
cenderunt lumen propiale ; adduxerunt eum ad An-
nam, Anna gratia Dei interpretatur, qui gratia Dei
accepérat principatum sacerdotis ; sed illa visa est
ostiaria, quæ introduxit Petrum in atrium, signifi-
cat primitivam Ecclesiæ ; reprobravit eum, quia
Dei Filium se esse dixisset, certe, non rapinam
arbitratus est se esse æqualem Deo, sed semelipsum
exinanivit, formam servi accepit. (Philipp. II, 6, 7).*

(Cap. XIX.) *Iesus baoulans crucem suam, exem-*

plum dedit sicut ipse dicit : *Qui vult post me venire, abneget semetipsum, et reliqua (Matth. xvi, 24)*; duo latrones crucifixi erant cum Iesu ; qui permanuit unus in perfidia sua, ostendit Judæos ; qui confessus est, significat gentes ; *scriptum erat in titulo rex Iudeorum*, id est, rex confessorum. Fecerunt quatuor partes de vestimentis Iesu : *quatuor milites*, id est, quatuor evangelistæ ; *vestimenta dirisa*, id est, prædicationem, incarnationem, passionem, et resurrectionem, quæ prædicaverunt in quatuor partibus mundi. Tunica autem inconsutulis desuper contexta, ostendit quia divinitas in Patre et Filio inseparabilis est : *Non scindamus eam, sed sororiamus de illa, cuius erit*, ostendit, quia viri catholici non scindunt unitatem divinitatis.

Mulier, ecce filius tuus : discipule, ecce mater tua : hic virginem commendavit, ut incorruptam servaret : *non fregerunt crura Jesu*, id est, quod figuratum ante fuerat, per agnum in Ægypto ; non crudum, nec coctum aqua, sed assum tantum igni (Exod. xii, 9), ostendit passionem Christi : baculum in manu, ostendit crucem Christi, de mundo ad Patrem : *Non communies ex eo*, ostendit, ut non fieret iuncta crux Christi : *Lancea latus eius punxit*, ut impleretur Scriptura : *viderunt in quem pupigerunt*. *Exiit sanguis et aqua* : sicut ex latere Adæ sumpta est Eva, ita ex latere Christi exiit redemptio Ecclesie ; per sanguinem remissio : per aquam baptismum.

(Cap. XX.) *Duo discipuli currentes, Petrus et Joannes*, ostendit duos populos currentes, Judæos per legis litteram, gentes per legem naturæ. *Joannes præcucurrit cùtius*, videt linteamina posita, et non introivit : Judæi per Legem et Prophetas videbant Christum venturum, et adventum ipsius non receperunt. *Venit Petrus sequens eum* : videt linteamina, et introivit, ostendit gentes, quæ in adventum Christi, sive doctrinam illius : per linteamina incarnationem Christi intelligitur ; per sudarium mystrium divinitatis intelligitur ; sudarium non cum linteaminibus, sed separatum in unum locum involutum, ostendit, quia divinitas longe est remota a sensibus humanis, in unum locum, qui sunt universalis ; tunc introivit et aliud discipulus, qui prius venerat ad monumentum, ostendit Judæos reversos ad fidem in finem mundi ; angeli sedentes ad caput, et ad pedes, ostendit initium, et finem.

Dixit Maria, nescio ubi posuerunt eum, ostendit secundum carnem ; diligebat mundum, et per fidem credebat : quod dixit Maria, ostendit cogitationem vocis, quia per dilectionem proximi cognoscit homo Deum ; *dixit Jesus, noli me tangere*, id est, in corde tuo ; *tibi non ascendi*, per divinitatem.

A (Cap. XXI.) Discipuli piscantes totam noctem nihil ceperunt ; pescatores doctores veteres, in nocte ostendit ante adventum Christi nullos ad perfectionem per prædicationem legis veteris venisse. *Mane autem facta*, ostendit factum adventum Christi ; *mittite in dexteram partem*, id est, mittite prædicationem in gentibus. *Erat enim Petrus nudus*, id est, nudi erant a fide Christi : tunica succinxit se, fidem Ecclesie ; *misit se in mare*, id est, in fluctuationes, et amaritudines mundi per dilectionem Christi ; *alii discipuli narigio venerunt*, id est, in Ecclesia, fluctuationem mundi calcantes ; *viderunt prunas, et pisces, et panem positum*, per pisces ostendit fidem, per prunas calorem charitatis, per panem verbum divinum ; *trahentes rete in terram*, per littora ostendit finem mundi : *plenum magnis piscibus*, id est, plenitudo et magnitudo Ecclesie, per remissionem peccatorum : per tres, ostendit Trinitatem : *indivisum rete et non scissum*, id est, Ecclesiam in futuro incorruptam ; *manducavit Jesus post resurrectionem*, ostendit veram incarnationem corporis, ut credentes crederent.

B *Dixit Jesus, Simon Joannis, amas me ?* ostendit, sicut ter negavit, ut ter consideretur fidem Trinitatis : *pasce oves meas*, id est, in Ecclesia : *ingressus Jesus januis clausis*, ostendit quia clausis ingressus est januis uterum (sic et omnes sancti post resurrectionem induunt spiritale corpus, ubique sine metu ingredi possunt), unde integer, et incorruptus matrimonio : tres testificant haec sententiam.

C *Discipulus, quem amabat Jesus* : secunda virtus est, quod fecit Jesus in Cana Galileæ, vinum de aqua expressit (Joan. ii, 7) : *opus paratum* virginitatem Joannis ostendit, quia illi sponsa conjuncta est ; testimonium, quo commendavit Jesus matrem suam Joanni. *Maria Ecclesiam figurat*, Joannes principatum, sicut fuit Joannes virgo in matrimonio, sic fuit incorruptus et morte; Joannes genealogiam de divinitate narrat, nam alii de homine narrant : de divinitate Joannes, dicit, *In principio erat Verbum*. *Iste jacebat super pectus Jesu*, et scientia divinitatis, quæ fuerat in pectore Jesu, ascendit Joanni de conjunctione duorum pectorum. *Insita arbor in altera*, facit fructum arboris alterius, in qua plantatur. *Si secundum ordinem canonis iste liber Mattheo præmittendus esset* : et quod in novissimam positus partem, est quia terra primum sanctificata est, deinde aqua, et postea novissime ignis, quia clarior est, subtilior : item in similitudinem duarum legum, id est, *velus et nova* : *velus prius tradita erat, nova tamen clarior est, et major*, quia de cœlestibus discernit, et abundantior ea, quod ad Evangelium Joannis pertinet ex supra dictis.

COMMENTARIUS IN EVANGELIUM SECUNDUM MARCUM.

PRÆFATIO.

Omnis scriba-dortus in regno cælorum, similis est homini patrisfamilias, qui profert de thesauro suo nova et vetera (Matth. xiii, 52). Ego vero similis pauperculæ viduæ, duo minuta in gazophylacium mittenti, discentibus meis pauperulis, ac de paupere paupera sperantibus salimenti: has de mensa divitium mitto micas, quas catuli mei avide cum Syrophenissa flagitant. Porro anxiana, aurum et argentum, lapides pretiosos minime habens: pelles scilicet hyacinthinas de cœlestibus, non de terrestribus offeram: si putnero de naturis, id est, de Marci evangelistæ historia, vel mystico intellectu, ut majores mei tradiderunt, Deo adjuvante, intimare curabo. Quem ideo evangelistam tractantes intactum, ut puto, prætererunt; quia eadem pene, quæ Matthæus narrat: licet in propriis quibusdam sint distincti testimoniorum; ut alia alterius, alia alterius tangat animalis; et rota rotam eadem sequatur via; et ut versis invicem vultibus, sese sancta contueantur animalia. In primo canone Marcus, cum Matthæo, Lucaque comitatur et Joanne. In secundo, cum Matthæo et Luca. In quarto, cum Matthæo et Joanne. In sexto canone velut in vete duo annuli, Matthæus semper conjungitur, et Marcus: id est, in quadraginta et septem capitulis. In octavo canone cum Luca comitatur, id est, in tredecim capitulis. In propriis vero, quæ maxime utcunq; explanare dispono, decem et octo incedit speciationis capitulis: quæ simul omnia ducenta et triginta quinque sunt capitula. Marcus Evangelista Dei, Petri discipulus, Leviticus genere, et sacerdos, in Italia hoc scriptis Evangelium. Qui initium Evangelii sui de vocibus prophetarum præsumens; Præcursorum Christi Joannem, Malachiæ, id est, angeli testimonio comprobans, Verbum caro factum, voce Isaiae designans, principium evangelicæ prædicationis instituit; et invenit in verbo vocis, quod in consonantibus, id est, in genealogiis Dei et hominis perdiderat. Unde totus in primis a perfectione Christi atatis prædicare inchoat; nec laborat in nativitate infantuli, qui loquitur de perfectione filii Dei. Sed et jejunium numeri legalis, repulsam diaboli, ministerium angelorum proferens, magna in brevi comprehendit. Qui primus Alexandriæ fuit episcopus; cuius per singula opus fuit scire, et Evangelii in se dicta disponere, et disciplinam in se legis cognoscere, et divinam in carne Domini intelligere naturam. Qui seminet post Mattheum; qui fremit, ut leo; qui volat, ut aquila;

A qui dicit, ut homo; qui immolat, ut sacerdos; qui irrigat, ut unum; qui florescit, ut ager; qui servet, ut vinum: Christus etenim de quo loquitur, homo nascendo, vitulus moriendo, leo surgendo, aquila est ascendendo. Quatuor sunt qualitates, de quibus sancta Evangelia contextuntur: præcepta, mandata, testimonia, exempla. In præceptis justitia; in mandatis charitas; in testimoniis fides; in exemplis perfectio consistit. Ut sunt hæc præcepta: Tunc Jesus præcepit discipulis suis duodecim: In viam gentium ne abieritis, et reliqua (Matth. x, 5); hoc est, divertere a malo. Mandata autem hæc sunt, quibus dicitur: Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem (Joan. xiii, 54); hoc est, facere bonum, et charitatem implere. Testimonia sunt, quæ in ore duorum, vel trium testium stant. Ut est illud: Joannes testimonium perhibet de me, sed habeo testimonium maius Joannie. Pater ipse, qui in me manet, testimonium perhibet de me. Et ipsa opera, quæ ego facio, testimonium perhibent de me: et ego testimonium perhibeo veritati (Joan. v, 36). Exempla vero sunt, quibus Iesum imitantur, dicentes: Discite a me, quia misericordia sum, et reliqua (Matth. xi, 29). Et: Estote perfecti, id est, misericordes, sicut et Pater vester cœlestis perfectus est (Matth. v, 48). Et alibi: Exemplum enim delli vobis, ut et vos ita faciatis (Joan. xiii, 15). Haec quatuor qualitates Psalmographi versus concinnant, dicentes: Præceptum Domini lucidum illuminans oculos (Psal. xviii, 9). Historiam maxime præcepta continent. Et alibi: Latum mandatum tuum nimis (Psal. cxviii, 96). Quia qui diligit proximum, totam legem implevit. Item, Testimonia tua intellexi (Ibid. 95); non est enim omnium testimonia intelligere. Unde alias dicit: Testimonium Domini fidele (Psal. xviii, 8). Quia potius fide animi, quam oculis carnis testimonium indiget. Quarto: Judicia Dei vera, justificata in semelipsa (Ibid. 10); id est, ut sic sint judiciorum exempla nostrorum justificata, sicut in judiciis Dei comperta habemus. Unde idein videns alio loco, ait: A judiciis enim tuis timui (Psal. cxviii, 120). In quo enim judicio iudicemus, iudicabitur de nobis (Matth. vii, 2). In his quatuor qualitatibus sunt, timor, fidis, spe, charitas. Timore namque incipimus, fide servamus, quod incipimus, spe erigimus, charitate consummamur. Finis enim præcepti, est charitas (I Tim. i, 5). Hi sunt quatuor menses quos Christus ante messem prædictit, dicens: Nonne quatuor menses sunt usque ad messem (Joan. iv, 55)? Ut et nos